

Polyteekkari

Polytekaren

>> NRO 7/2006 TKY OTANIEMI

LUE TÄMÄ LEHTI!

V AUHTIA MIMMILIIGAAN! s. 5

AUTOMAATIOSTA TYÖTTÖMYTTÄ? s. 10-11

FILLARI KONDIKSEEN! s. 9

LIKI 30 VUOTTA JULKKUA! s. 12-13

MUKANA TYYLIKÄS JULISTE! s. 15

MEDIAPELIÄ?

Toimittajalta

Ympäristöongelmista ja ilmastonmuutoksesta kirjoittelevalla toimittajalla harvemmin on artikkeleidensa tueksi mitään henkilökohtaisesti valmistettua tutkimustietoa. Toimittaja siis pääasiassa perustaa arvionsa valtamediassa pyöriiviin muiden toimittajien artikkeleihin, jotka pitävät paikkansa tai sitten eivät. Vaarana on, että eniten näkyvyyttä saanut artikkeli tai tempaus vaikuttaa laajasti sitä seuraaviin toimittajiin, jotka sitten kirjoittavat kaikenlaisia artikkeleita ja vaikuttavat näin yleiseen mielipiteeseen. Se on ikään kuin värähtely, joka saattaa alkaa resonoida.

Suurin muutos puoluejärjestelmässä viimeisen parinkymmen vuoden aikana on epäilemättä vihreän puolueatteen ilmaantuminen eri puolille Eurooppaa. Ideologian alkutaival oli melkoisen epäjärjestäytynyttä. Pitkätukkaiset ”hipit” pitivät kokouksiaan ja melkoista melua uhkaavista ympäristöongelmista.

Vihreiden nousussa on varmasti nähtävissä eurooppalaisen yhteiskunnan muutos jälkiteolliseen järjestelmään. Nuorilla teollisuustyöntekijöiden vesoilloilla alkoivat asiat olla sen verran mukavasti, että oli aikaa ja mielenkiintoa kannattaa puoluetta, jonka pääasiallinen agenda ei ollut työväestön etujen turvaaminen. Mieleen tulee miljoonia kertoja siteerattu Mazlowin tarvehierarkia. Nuorten ensimmäinen ajatus hyvinvointiyhteiskunnan

turvissa ei enää ollut selviytyminen vaan itsensä toteuttaminen, joka on ylimpänä tarvehierarkiassa.

Vihreän liikkeen synnystä tulee väistämättä mieleen työväenliikkeen syntyminen. Ja samalla tulee mieleen erilaisten tarpeiden tyydyttäminen. Työväen liikkeen ideologiana oli ajaa työväen etua. Motiivina oli suurelta osin työväestön selviytyminen. Vihreillä alkuun panevana olivat korkeammat päämäärät luultavasti, koska perustarpeet oli jo tyydytetty. Perusteluna tälle voisi kysyä: ”Kiinnostaako kiinalaista tehdastyöntekijää mitä tehtaan piipusta tulee, jos hän juuri ja juuri saa perheensä ruokittua.”

Vihreiden kannatus on suurimmillaan etelän suurissa kaupungeissa, jossa betoniviidakon keskellä asuvat korkeasti koulutetut ja hyvin toimeentulevat kantavat huolta köyhemmän Pohjois-Suomen metsistä. Kummallista kyllä myös Saksassa, josta metsät on jo hakattu, kannetaan myös suurta huolta Suomen metsähakkuista. Maaseudulla sen sijaan vihreät eivät juuri kannatusta saa. Maanviljelijä, jonka toimeentulo riippuu hyvin pitkälti suomalaisilla leveysasteilla hitaasti kasvavasta mäntymetsästä, tuskin lämpenee ajatuksesta, että hän ei saisikaan hakata omaa metsäänsä. Yhtäläillä, miten köhän huonosti tuottava luomuviljely sopii maanviljelijöiden perustarpeeseen selviytyä yrittäjinä? Hyvä mieli ei tuo leipää pöytään. Eniten ääniä maaseudulla kerää tietenkin Keskusta, jonka tarkoituksena on lobata maaseudulle mahdollisimman

suuret tukiaiset. Mazlow kummittelee jälleen takaravossa.

Mediaa seurattaessa on suuri houkutus uskoa sitä, mitä kulloinkin haluaa. Yleinen konsensus mediassa on, että ilmastomuutos on ihmisen aiheuttamaa. Muitakin mielipiteitä tosin on. Hyvin tunnetussa brittiläisessä auto-ohjelmassa esitettiin tutkimustieto, jonka mukaan aurinko loistaa kirkkaimmin tuhanteen vuoteen. Tämä siis kerrottiin auto-ohjelmassa. Tekijöiden intressissä oli varmasti torjua arveluja ihmisen vaikutuksesta ilmastomuutoksesta. Haluaisin itsekin uskoa, että mitään suurempaa vaaraa ei ole mutta en ole siitä ollenkaan varma.

Santeri

Santeri Kontinen

Polyteekkari

Vappua odotellessa -numero

Taikaa! s. 1
Otaniemen mimmiliigaa s. 5
Tuotekehityskurssin tunnustusportit ja suihkukaapit s. 6
Orastavaa maailman pelastusta s. 7
Kaikki mitä olet aina halunnut tietää pelleteistä s. 8
Tiu-tau Julkku, tässä iso juttu s. 12-13
Hallintovirasto tiedottaa s. 14
Jokaisen pikkuterroristin oma käsikirja s. 17
Headhunting yleistyy s. 18

Kannen kuva: Lauri Valtonen Kuvan käsittely: Kalle Kempainen

KAMPUKSELLA KUULTUA:
 - Hei tulkaa kattoo! Noi sekstailee tuolla ikkunassa. Tolla jätkällä ei oo housuja.
Kuultu (ja nähty) Teekkarikylässä

POLYTEKKARI – POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl

Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki

ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Suvi Uotinen, suvi.uotinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Juho Pentikäinen, juho.pentikainen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Kalle Kempainen, kalle.kempainen@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:

Pirunryrkki Oy 02 2331 030, www.pirunryrkki.fi

Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:

RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen

044 575 1000, karel.christensen@opiskelijamediat.fi

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta

Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Polyteekkarin Suuri Wabbunumero ilmestyy 26.4.2006

Aineisto toimitukseen 19.4.2006 mennessä.

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

Matti muistuttaa Sörnäisten metro-asemalla opiske-
lijoille, että viina
on sitten viisasten
juoma.

"Opiskelijat, vittuun Kalliosta!"

Helsinginkadun appro tulee taas. Siis Hesarin, sen Kallion legendaarisen baaribulevardin, joka alkaa Sörkan metroasemalta ja jolla snobimpi burberry-kokoomuslainen ottaa neljästi nekkuunsa ennen Roskapankkia vuorokauden ajasta riippumatta.

Jutun otsikko on lainattu Radio Helsingin keskustelufoorumista viikkoa reilun vuoden takaa. "Haalaribilettäjät näyttävät siltä mitä ovatkin, siis militantteja, aggressiivisia, moukkamaisia ja inhottavia lauman turvissa piileskeleviä idiootteja, jotka vielä saavat kicksejä oluen juomisesta julkisella paikalla."

No, ainakin mitä oluen juomiseen julkisella paikalla tulee, on Kallio ehdottomasti juuri oikea paikka tapahtumalle. Helsinginkadun appro järjestettiin ensimmäistä kertaa viime keväänä, ja revanssia lähdetään hakemaan nyt 20.4. Tapahtuman pääjärjestäjä, Bileinsinööri ry:n puheenjohtaja ja N:n vuoden tietoliikenneteekkari Juha-Matti "Juhis" Virkkula kertoo, että tapahtuman idea syntyi muiden opiskelijapaikkakuntien approja ihmetellessä.

MIKKO ARVINEN

– Vuosia tuli kierrettyä Hämeenkadulla, Kauppakadulla ja muissa vastaavissa tapahtumissa ja tuskailtua, kuinka meillä pääkaupunkiseudulla ei ole vastaavaa oppilaitosrajat ylittävää isoa approtapahtumaa, Juhis kertoo.

Vaikka kaikki Kallion alkuasukat eivät olleetkaan viime vuonna pelkästään innoissaan suuremman luokan opiskelijatapahtuman järjestämisestä kulmilla, oli vastaanotto tuolloinkin Juhiksen mukaan pääasiassa positiivinen. Sitä paitsi Kallion kuppiloiden tekemistä tutuiksi myös nuoremmille opiskelijasukupolville voi ehdottomasti pitää hatun noston arvoisena kulttuuritekona.

– Kallio on paikkana legendaarinen ja hintoinensa erittäin opiskelijaystävällinen. Harva meistä ei ole siellä joskus käynyt katselemassa paikallista menoa ja jollain tavalla ollut osa sitä kalliolaista rappioromantiikkaa. Appron avulla saadaan paikallisia ravintoloita entistä suuremman joukon tuntemaksi, ja jokainen voikin löytää uuden kivan paikan, missä tulee jatkossakin käymään, Juhis pohtii.

Viime vuoden tapahtuma sujui

sen verran hyvin, että nyt voidaan jo uskoa, että myös pääkaupunkiseudulle on syntymässä opiskelijoi-
ta kiinnostava toistuva baarikierron tapahtuma. Ulkopaikkakuntalaisia odotetaan saapuvan Helsinkiin eri puolilta periferiaa. Viime vuonna kaikki tapahtuman 500 lippua myytiin ja tänä vuonna lippujen määrä tuplattiin tuhanteen mutta tapahtuma on silti jo loppuunmyyty.

Hesarilla tästä ei kuitenkaan kannata masentua, sillä vaikka jäisikin ilman appro-alennuksia, löytyy kuiltalta muutenkin runsaasti kohtuuhintaisia anniskeluravintoloita. Virallisesti tapahtumassa ovat mukana esimerkiksi legendaariset bilemestart Tenkka, Kurvitar, Roskapankki, Kallion Kulma ja Cella. Näistä Polyteekkari suosittelee erityisesti Kurvitarta, joka on aidoimpia jäljellä olevia vanhan hyvän ajan sörkalaismestojä. Jos ovella on jonoa, kannattaa pistäytyä myös viereisessä Iloisessa Katupojassa.

Helsinginkadun appro torstaina 20.4. Organisoitu tapahtuma on loppuunmyyty, mutta Hesarin baareissa on vielä tilaa.

assa sai symbolisen päätöksensä.

TTEY voi ruveta tukemaan jälleen teekkaritoimintaa. Haluan kiittää Otaniemen teekkariyhteisön puolesta erityisesti **Liisa Ratiaa**, joka yhdistyksen alkuperäisenä perustajajäsenenä laittoi prosessin alkuun. Valtaisan kiitoksen ansaitsevat myös Erkki Inkinen nykyisine ja aikaisempine johtokuntineen sekä kaikki muut TTEY:n vanhat jäsenet, jotka ovat työskennelleet saattaakseen yh-

distyksen toimimaan alkuperäisen tarkoituksensa mukaisesti.

Nyt on nykypolven vuoro astua ruorin taakse. Teekkaritoiminnan edistämisrahasto avaa aiempaa huomattavasti suuremmat mahdollisuudet jäsenistölle toteuttaa niin suuria kuin pieniäkin ideoitaan ja haaveitaan. Taivas on rajana.

Aleksi Päiväläinen
TKY:n hallituksen puheenjohtaja

Edustajiston kokouksessa TTEY:n varojen lahjoittamista olivat todistamassa esimerkiksi Kaarlo Väisänen, Aleksi Päiväläinen, Vesa Ruusunen, Tuomo Lähdesmäki (allekirjoittamassa), Eero Ruikka, Erkki Inkinen ja Aki Silvennoinen.

Opintoraha-adressi ja kysymyksiä päättäjille

Tiistaina 4. huhtikuuta avattuun opintorahan korotusta vaativaan nettiaadressiin kertyi ensimmäisen päivän aikana yli 25 000 nimeä. Addressi on osa valtakunnallisten opiskelijajärjestöjen Nouse jo! -kampanjaa, jonka tavoitteena on saada opintorahaan 15 prosentin korotus ensi vuoden alusta alkaen. Korkeakouluopiskelijoiden opintorahaan ei ole tehty muutoksia vuoden 1995 jälkeen. Addressiin kerätään nimiä ensi syksyyn asti, jonka jälkeen se luovutetaan eduskunnalle sopivasti budjettineuvotteluiden alla.

Viime kuussa valtakunnalliset opiskelijajärjestöt AKAVA:n opiskelijavaltuuskunnasta Suomen Lukiolaisten Liittoon, Opiskelija-Allianssiin ja poliittisiin opiskelijajärjestöihin esittivät avoimen kysymyksen puoluejohtajille opintorahan jälkeensä jääneisyydestä. Oppositiopuolueet kokoomus, vasemmistoliitto, vihreät ja kristilliset ilmaisivat myönteisen kantansa opintorahan tarkistamiseksi.

Esimerkiksi Vasemmistoliiton vt. puheenjohtaja **Risto Kalliorinne** katsoi, että opintorahan reaaliarvon lasku on opiskelijoiden keskinäistä eriarvoisuutta lisäävä tekijä, koska opiskelijoiden toimeentulo riippuu yhä enemmän vanhempien varallisuudesta, opintopaikkakunnan hintatasosta ja työnsaantimahdollisuuksista. Sen sijaan valtion kassaa vartioivilta keskustalta ja SDP:ltä ei herunut tukea opiskelijoiden vaatimukselle tukien korottamisesta. Päähallituspuolueet katsoivat, että opintotuen lainapainotteisuuden lisäämisellä, ateriatuen korotuksella (vuonna 2003) ja opiskelijoiden pitkään vaatimalla asumislisän vuokraton korotuksella on parannettu selvästi opiskelijoiden toimeentuloa.

Opintoraha-adressi löytyy osoitteesta www.opintoraha.fi. Osoitteesta voi osallistua myös opintoraha-aiheiseen kilpailuun, johon vastanneiden kesken arvotaan Nouse jo! -logolla varustettuja t-paitoja.

Kaunista politiikan tutkimusta

Amerikkalaisen tutkimuksen mukaan ulkonäköön perustuvat arviot ennustavat vaalituloksen yli kahden kolmasosan todennäköisyydellä. Helsingin yliopiston kansantaloustieteen laitoksen professori **Panu Poutvaara** tutkii laajemmin ulkonäön merkitystä politiikassa.

Tutkimuksen tavoitteena on esimerkiksi selvittää, miten ulkonäköön perustuvat arviot ja poliittiset mielipiteet mahdollisesti liittyvät toisiinsa. Onko vasemmistoon tai oikeistoon kuuluvien välillä eroja siinä, miten heidän ulkonäkönsä arvioidaan? Osaavatko ihmiset arvata kandidaatin poliittisen kannan neutraalin valokuvan perusteella?

Tutkimusten mukaan esimerkiksi lakimiehillä hyväksi arvioitu ulkonäkö on yhteydessä nopeampaan uralla etenemiseen.

Osallistukaa tutkimukseen osoitteesta www.beautyinpolitics.se. Kysyttäessä mistä sait tietää tutkimuksesta, valitse "From a mailing with reference" ja kirjoita viittaukseksi TKY. Tutkimukseen osallistujien kesken arvotaan 100 euron palkinto.

Jos vastauksia tulee riittävästi, on Polyteekkarille luvattu tiedot siitä, miten TTK:n opiskelijoiden näkemykset eroavat HY:n opiskelijoiden näkemyksistä. Aineistonkeruu jatkuu toukokuun loppuun.

Ultimate aloitti opiskelijoiden SM-kisavuoden

Kevät on kiireistä aikaa Suomen mestaruuksia tavoitteleville opiskelijoille. Opiskelijoiden SM-kisakiertue alkoi viime viikonloppuna pidetyillä ultimate-kilpailuilla, tulevana perjantaina ja lauantaina kilpaillaan futsalissa Helsingissä, 10.-11. toukokuuta pelataan jalkapalloa Jyväskylässä ja 12.-13. tennistä Espoossa.

Syksyllä tulevat maratonin ja maastojuoksun SM-kisat sekä uutuutena seikkailukisa, jossa ratkotaan mestaruudet avokanoottikisassa, kirkkovesoudussa ja kaupunkiseikkailussa. Kilpasarjojen voittajille tarjotaan mahdollisuus lähteä edustamaan Suomea opiskelijoiden Euroopan mestaruuski-soihin. Opiskelijakisoissa on kilpasarjan lisäksi aina mukaan myös harrastetai rentosarja.

Tarkemmat tiedot kisatapahtumista ja -paikoista <http://opiskelijaliikunta.fi/nyt/>.

Ski cross -hiihtäjä vuoden opiskelijaurheilijaksi

Opiskelijoiden Liikuntaliiton hallitus on valinnut ski cross -hiihtäjä **Juha Haukkalan** vuoden 2005 opiskelijaurheilijaksi. Haukkala on 27-vuotias radiografian opiskelija Stadia-ammattikorkeakoulusta. Alppihiihdosta ski crossiin vaihtanut mies voitti kultaa Innsbruck-Seefeldin universiadeissa vuoden 2005 tammikuussa ja oli samana vuonna seitsemäs MM-kisoissa Rukalla.

Lukukausimaksuja ei tule

Uutispäivä Demari uutisoi 31.3., että opetusministeri **Antti Kalliomäki** (sd) ei tuo esitystä lukukausimaksuista EU- ja ETA-alueen ulkopuolelta tuleville opiskelijoille tällä vaalikaudella. Suomen Ylioppilaskuntien Liitto kiittää opetusministeriä ja koulutuksen maksuttomuutta puolustaneita kansanedustajia.

SYL:n mukaan maksuton ja korkeatasoinen tutkintoon johtava koulutus houkuttelee Suomeen osajia muista maista. Avoin ja tasa-arvoinen korkeakoululaitos taas antaa parhaan mahdollisen kuvan ulkomaiselle opiskelijalle Suomesta maana, johon kannattaa jäädä työskentelemään valmistumisen jälkeen.

– Kun tänne tuleville opiskelijoille tarjotaan riittävät suomenkielen opinnot ja autetaan heitä sopeutumaan yhteiskuntaamme, maksavat he moninkertaisesti ilmaisen koulutuksensa yhteiskunnalle takaisin jäämällä työskentelemään Suomeen. Lukukausimaksujen tuomat mahdolliset edut ovat marginaalisia niistä aiheutuviin haittoihin nähden, SYL:n puheenjohtaja Ilkka Wennberg sanoo.

Virallinen totuus

Lauri Kovanen
TKY:n hallitus,
sosiaalipoliittiset asiat

NOUSE JO!

Kaikki varmaakin tuntevat faktat: opintorahan määrää ei ole nostettu sitten vuoden 1992, ja se on 20 % jäljessä yleisestä ansiotason kehityksestä. Tämä tarkoittaa sitä, että nykyrahassa mitattuna opintorahan pitäisi olla 315 euroa, kun se tällä hetkellä on 259,01 euroa. Liian moni tuntee asian myös konkreettisesti: kuukausien viimeiset päivät eletään lainamakaronilla, loppukevät pummaamalla kaverilta. Valtion virallisen mielipiteen mukaan opiskelijat kuitenkin pärjäävät nykyään hyvin 20 % vpienemmällä rahamäärällä kuin 14 vuotta sitten.

Kun seuraaviin eduskuntavaaleihin on aikaa alle vuosi, on aika nostaa kissa pöydälle - 16 suomalaisen opiskelijajärjestön yhteisenä tavoitteena on saada 15 %:n korotus opintorahaan. Vaatimus lienee kaikkien mielestä kohtuullinen, 297 eurolla kun ei vielä kukaan paljon juhlita. Suomen nykyinen hallitus on kuitenkin itseensä tyytyväinen, ja pääministerin mukaan opintorahan korottamiseen ei tällä vaalikaudella ryhdytä. Barrikadeille on siis noustava. Mielipide on parasta tuoda esiin nyt, kun puolueet koostavat vaaliohjelmiaan mielyttääkseen äänestäjiä.

Opintorahan pienikin korottaminen auttaa monia, sillä se menee suorinta tietä opiskelijan lompakkoon. Asumislisän syövä vuokrankorotukset, ateriatuki nousee aina samassa tahdissa opiskelijalounaan hinnan

kanssa. Opintorahan korotus auttaa niitä, jotka ovat opintojensa alussa eivätkä vielä saa työharjoittelusta asiaankuuluvaa palkkaa. Se auttaa niitä, jotka asuvat ikävän kalliissa itäisessä satamakaupungissa ja käyvät töissä yksinkertaisesti elääkseen. Niitäkin opiskelijoita korotus helpottaa, joiden vanhemmilla ei ole varaa tukea heitä opiskelun alussa. Koulutushan kuuluu kaikille.

Esimerkiksi 400 euron kuukausivuokralla, joka pääkaupunkiseudulla on pelottavan tavallinen (opiskelija-asuntoja ei riitä kaikille), käteen jää opintorahasta noin 60 euroa. Summa ei riitä edes kuukauden ruokaan, saati oppikirjoihin, kyniin, paperiin ja liikuntaan. Harrastuksiaan opiskelijalla ei kuulu ollakaan, tai ainakaan maksullisia sellaisia. Jos joku vanhempana toteaa, että ”opiskelu on elämän parasta aikaa”, niin kyllä on tainnut aika kullata pahimmat muistot! Korotuksen jälkeen rahaa elämiseen jäisi 100 euroa kuussa. Tuolla rahalla elämä lienee teoriassa mahdollista.

”Entäs tulorajat!” huudahtaa nyt teekkari, jolla toinen jalka on jo työelämässä. Toki myös tulorajojen korottaminen lievittää niiden oloa, jotka käyvät töissä sennitelläkseen köyhyysrajan yläpuolella. Parempi kuitenkin on, jos voi elää ilman orjuuttavaa työtä, ainakin tekkarin kannalta. Määräaikaistyöläisiä käyttävä elinkeinoelämä voi olla asiasta toista mieltä.

Ota ensimmäinen askel kohti parempaa elämää: käy allekirjoittamassa adressi osoitteessa www.opintoraha.fi.

Kohti tasa-arvoisia työmarkkinoita?

Helsingin sanomat uutisoi pääkirjoituksessaan 18.3. voitonriemuisesti suurta edistysaskelta perhevapaiden kustannuskiistassa. Pääkirjoitus, kuten myös sisäsivujen artikkeli, olivat molemmat yhtä mieltä siitä, että lapsiperheiden toimeentulo on nyt pelastettu. Kolmi-kantaisen työryhmän esityksen mukaan vanheppainraha korotetaan 80 prosenttiin 50 ensimmäisestä arkipäivästä, jos kotiin jää mies. Äidille vanheppainrahaa maksetaan jatkossakin nykyiset 70 prosenttia.

Nuorten ja perheellisten naisten asema työmarkkinoilla on puhuttanut yhteiskuntaamme varmaan niin kauan kuin sana yhteiskunta on ollut olemassa. Kyynisempi ihminen kysyisikin jo tässä vaiheessa, että onko mikään muuttunut. Aikansa ainoa työväenliike otti jo 1900-luvun alun Forssassa kantaa tasa-arvon puolesta ja juuri äskettäin ihmetteli AKAVAn Risto Piekka julkisesti, että ”miksi löydy todellista halua saada nuorten naisten työmarkkina-asemaa kuntoon”. Niin, miksei hyvät työmarkkinajärjestöt?

Maaliskuussa oli Stakesin lasten hankinta ja raha-seminaari, jossa eräs miespuolinen seminaariosallistuja sanoi naisten olevan helpommin korvattavissa työmarkkinoilla. Seminaarissa, jossa 99 prosenttia osallistujista on naisia ja siellä käsiteltiin esimerkiksi naisten aseman parantamista työmarkkinoilla, merkitsee tällainen kommentti yleensä vähintään henkistä itsemurhaa. Ja jos katseet voisivat tappaa, olisi hän ollut kuollut muutamassa sekunnissa muutenkin. Vaikka tämä miesparka ei varmasti tarkoittanutkaan sitä, että naiset olisivat työntekijöinä miehiä huonompia, loi hän huolimattomalla lauseellaan juuri sellaisen mielikuvan ajatuksistaan. Tällainen lienee useiden naisten kohtalo työmarkkinoilla muutenkin. He ovat olettamusten, mielikuvien ja ennakkoluulojen uhreja. Ainakin itse tunnen henkilökohtaisesti monta naista, joilta on työhaastattelussa

kysytty lastenhankintasuunnitelmista.

TKY:n edustajisto käsitteli syksyllä 2005 ylioppilaskunnan sosiaalipoliittista linjapaperia. Tällainen linjapaperi määrittää sosiaalipoliittikan tapauksessa ylioppilaskunnan kantoja esimerkiksi opiskelija-asumiseen ja tasa-arvoon. Tasa-arvo-osion käsitteilyn yhteydessä todettiin, niin miesten kuin naistenkin puheenvuoroilla, ettei Otaniemessä yksinkertaisesti ole olemassa mitään lasikatto-ilmiötä. TKK:n opiskelijoista vain reilu viidennes on naisia ja professorikunnasta vain alle seitsemän prosenttia. Voisi siis sanoa, että Otaniemessä on, tietenkin jo historiallisista syistä, niin sanottu miesten maailma. Tietenkään en uskalla lähetä väittämään, että tämä mitenkään estäisi tai hidastaisi naisten etenemistä tekniikan alalla. Eihän esimerkiksi esikuvien puute ole koskaan ollut este millekään. Jotain kuitenkin puuttunee, kun tarkastelee vaikka usein uutisoitua naisten määrää pörssiyritysten hallituksissa.

Hesarin ja muidenkin lehtien hehkutusta perhevapaiden kustannusongelmasta voi pitää vähintään kum-

mallisina. Kun miesten ja naisten palkkaerot ovat Suomessa arkipäivää ja työvoimatutkimuksen mukaan naisten osuus pätkärtöistä on kaksinkertainen miehiin verrattuna, ei varmaan tarvinnut pitkään arvailla kumpi vanhemmista jää vanhempainvaapaalle. Varsinkaan, jos perheen toimeentulosta on yhtään epävarmuutta. Voisiko olla, että työryhmältä jäi vielä jotain neuvottelupöydän pape-rikasojen ja vissipullojen alle. Miksi Suomesta puuttuu uskallus ottaa oikeasti kantaa naisten aseman parantamisen puolesta ja, Ruotsin mallin mukaan, määrätä miehet ottamaan sitä vanhempainvaapaata. Pakko ja kiintiöt ovat keinoja kyseenalaisia, joten parempiakin keinoja on syytä keksiä. Ehkä maailma muuttuu, Otaniemessäkin.

Lauri Pakkanen

Kirjoittaja on tekniikan ylioppilas.

Lipaston Kirjeenvaihtaja

NIMB

Espoolainen kuntapoliitikko on outo eläin. Sen perusreviiriä on periaatteessa koko Espoo, mutta kuntapoliitikot liikkuvat enimmäkseen Turunväylän eteläpuolella. Bongaukseen varmin paikka on kuitenkin Espoon keskuksen alue, lähinnä vi-rastokeskuksen ympärillä sillä muualla liikkuessaan kuntapoliitikot pyrkivät maastoutumaan ihmisten sekaan ja varman lajitunnistuksen tekeminen voi olla vaikeaa.

Kuntapoliitikko on ensisijaisesti laumaeläin. Päätason laumautuminen tapahtuu yksilöiden yhteiskuntakäsityksen sekä valtiollisiin asioihin liittyvien käsitysten perusteella. Päälaumojen sisällä tapahtuu edelleen tiiviimpää laumautumista maantieteellisesti lähekkäin perusreviirijään pitävien yksilöiden välillä. Tällaista pienlaumautumista tapahtuu ajoittain myös eri päälaumoihin kuuluvien yksilöiden kesken. Päälauman sisällä suurin osa yksilöistä on omasta mielestään johtajauroksen / johtajanaaraan asemassa, mistä johtuen päälaumat joutuvatkin usein kokoontumaan yhteen päättämään rituaalinomaisiin menoihin siitä, kenen mielipidettä markkinoidaan koko lauman yhteisenä.

Ajoittain aktiivisesta laumaelämästä huolimatta Espoolainen kuntapoliitikko on yleiskäyttäytymiseltään enimmäkseen sävyisiä ja rauhallinen. Se itse asiassa viettää paljon aikaa horroksenomaisessa tilassa, jossa se muodon vuoksi osallistuu laumojen kokouksiin nostaen siellä mahdollisesti elämää jostakin pikkuasiasta. Se saattaa kutsuttuna myös osallistua muutamiin kutsuvierastilaisuuksiin, joissa tarjotaan hyvää ravintoa. Itse asiassa kutsun saaminen tällaiseen tilaisuuteen saattaa hyvinkin silitää kuntapoliitikon egoa myötäkaraan ja voimistaa tyytyväisen passiivista käytöstä.

Varoituksen sana täytyy kuitenkin mainita. Sävyisästä perusluon-

teestaan huolimatta kuntapoliitikko voi muuttua täysin yllättäen erittäin aggressiiviseksi, mikäli se kokee rauhaansa häirityn. Tyypillisin syy tällaiseen käytökseen on kuntapoliitikkoyksilön reviirin loukkaaminen. Loukkaaminen voi tapahtua esimerkiksi, kun joku erehtyy esittämään uudisrakentamista liian lähelle yksilön kotireviiriä tai kotireviirin lähellä kulkevan julkisen liikenteen uudistamista tai muuta vastaavaa. Joskus yksilö saat-taa kokea reviiriään loukatun myös silloin, kun joku ehdottaa mitä tahansa laajamittaisempaa projektia, joka vaatisi aktivoitumista ja asioihin perehtymistä. Reviiriloukkauksen sattuessa se koskettaa yleensä useita yksilöitä, joiden kotireviirit ovat samalla alueella. Näillä aggressiivitoineilla yksilöillä on usein tapana tällöin ryhmittäytyä purkamaan aggressiotaan ankaralla lobbauksella, adressien keruulla, valitusten tekemisillä eri viranomaisasteille jne. kunnes reviiriloukkauksen syy on poistunut päiväjärjestyksestä. Tämä nimenomaan kaikista kuntapoliitikkoro-duista Espoolaisille ominaisin käyttäytymismalli voidaan yleistää periaatteeksi. Amerikkalaiset poliittisiin eläimiin erikoistuneet specialistit ovatkin löytäneet tälle periaatteelle nimen ”Not In My Backyard”, lyhyemmin NIMB.

Samuli Kauranne

Kirjoittaja on Kokoomusteekkareiden puheenjohtaja

ACADEMY ACCESS

Vielä ehdit syksyksi vaihtoon Malesiaan tai Dallasiin!

Hyväksymispäätös viikossa

Lähde suosittuun MIBP vaihtoon! Malaysia International Business Programin kurssit ovat korkeatasoista englanninkielistä kauppatieteen opetusta eri maista tulevien luennoitsijoiden vetäminä. Kuala Lumpurin lukuisiin etuihin kuuluvat mm. hyvä sää, ystävälliset ihmiset, erinomainen ruoka sekä jättiläismäiset ja erittäin edulliset ostoskeskukset. Voit myös osallistua yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. Ohjelmassa on ollut mukana jo usean eri pääaineen opiskelijoita TKK:lta.

Nyt uusi kohde myös USAn Dallasissa yhteistyössä University of Dallasin kanssa!

Lisätietoja ja hakuohjeet osoitteessa: www.academyaccess.com
Tri. Karl Jääskeläinen p. 040 501 7627

Tyttöfudista voitosta

AIVAN ILMAN YLISANOJA EI VOI PUHUA OTANIEMEN MIMMIJAL-KAPALLOILJOISTA, JOTEN TÄSSÄ MUUTAMA: TAITAVAT, KAUNIIT, NOTKEAT. JA VÄHÄLUKUISET.

Otajylääjien mimmi-joukkue pelaa talvella Otaniemessä Futsalia ja kesällä Helsingin harrastelijaliigaa. Jyllääjien joukkue treenaa, vaikka sanotaankin, että vain lahjattomat harjoittelevat. Ehkä tästä johtuen keskiviikon harjoitusvuorolla on paikalla vain kolme tyttöä. Laatu korvaa määrän. Alku lähtee käyntiin kahden naisen voimin suoritettuna alkulämmittelyllä.

– Mä käyn hakemassa pallon sillä aikaa kun te verryttelette, sanoo Sari ja katoaa jonnekin katsomon taakse.

Oikeasti joukkueessa on noin parikymmentä tyttöä, joista osa on kokeneempia ja osa vasta ottaa kosketusta palloon. Tyttöjen mukaan tärkeintä on oma innostus ja aktiivisuus. Kaikki ovat tervetulleita ja pääsevät pelaamaan.

– Tärkeää on, että tuntee itsensä tytöksi. Ainakin ulkoisesti, naurattaa Sari.

Joukkue aloitti toimintansa vuonna 2004. Ensimmäisen kesän peleissä harrastelijasarjassa pelaajapula oli ongelmana, ja samasta syystä viime kesänä voitto jäi uupumaan. Ensin kesän tavoitteena onkin vaatimattomasti liigan voittaminen. Talvella tytöt pelaavat Futsalia omaksi ilokseen. Pelaajapulan pitäisi olla nyt menneen kesän lumia, eikä ainakaan luovutusvoittoja vähien pelaajien takia pitäisi tulla.

– Viime kesänä pärjättiin pari kertaa, mutta ensi kesänä on ehkä kaksikymmentä pelaajaa. Silloin ei haittaa, vaikka muutama onkin töissä tai muuten poissa, tuumii Sari.

– Vaihtopelaajatkin olisi ihan kivoja, aprikoi Sonja.

Näissä treeneissä ei vaihtopela-

JUHO PENTIKÄINEN

Naisyliivoimaa. Sonjan taitava syöttö vapauttaa Lindan.

Linda venyttelee.

Sonja tykittää, pojat pakittaa.

Taun taktiikkapalaverissa Linda, Sonja ja Sari.

jia tarvita. Pienen lämmittelyn ja pallon hakemisen jälkeen harjoituksessa haetaan maagista pallon kosketusta pienellä pallottelulla. Tytöillä eivät ole kohdistukset kohdillaan, tai sitten ovat, koska kameran kanssa pyöriessä joutuu välillä suojautumaan pallolta.

– Ihme että tätä on jaksanut tehdä kymmenen vuotta, tuumii Sonja.

Pallottelun jälkeen paikalle saapuu pari poikaa. Harjoituksissa käy sen verran vähän tyttöjä, että jopa pojat otetaan mukaan peliin. Maaleja vedetään vähän lähemmäksi toisiaan ja ala-asteelta tuttu ”pojat vastaan tytöt” -ottelu saadaan käyntiin. Tosin kypsemällä iällä henkiselä kehityksellä ei enää voita

fyysisiä lajeja, ja pojat pallottelevat maaleja alivoimasta huolimatta.

Harrastesarjaa pelataan pienellä kentällä, mutta joukkueessa on harkittu siirtymistä isommalle. Joukkue on tiivistynyt parin vuoden aikana, ja voidaan jo puhua jonkinlaisesta vakioporukasta. Uudet pelaajat toivotetaan silti tervetulleiksi. Suuremmalla pelaajamäärällä laajempi aukea olisi mahdollinen, mutta näissä harjoituksissa se ei ole tarpeen. Otahalliin mahtuu vielä hyvin. Kesällä tytöillä on vain taivas rajana omalla ulkovuorolla Tuuliniityllä, ja ensi vuodelle olisi tarkoitus saada vielä toinen vuoro sisäharjoituksiin.

<http://ojy.tky.fi/jalkapallo/>

Roskis

Gallup

SUVI UOTINEN

1. Kierrätätkö biojätteet?
2. Lajitteletko muita jätteitä?
3. Kuka teillä vie roskat?

Juho Kokko
tietoliikenne, fuksi

1. En. Solussa ei viitsi ruveta tappelemaan siitä muiden kanssa.
2. Pullot ja patterit.
3. Vähän vaihtelee, useimmiten minä. Roskis täyttyy aika nopeasti.

Pentti Hämäläinen
energiatekniikka, 4. vsk.

1. Kyllä.
2. Pahvia, paperia, rautaa, metallijätettä, paristoja.
3. Asun solussa. Se vie joka ensimmäisenä häiriintyy hajusta.

Pekka Miettinen
sähkö, 4. vsk.

1. Harvoin. Ei tule kauheasti biojätettä.
2. Lähinnä lehdet. Lasit välillä, mutta niiden kierrätyspiste on kaukana.
3. Kämpin kanssa yhteiset vuorotellen, omat roskat molemmat vie itse.

Topias Rintala
kone, 3. vsk.

1. En. Varmaan se on se laiskuus.
2. Ongelmajätteet, patterit ja tämmöiset.
3. Minä. Kun asun yksin, ei ole vaihtoehtoja.

TKK:n kuulumisia

www.tkk.fi/nytl/, viestinta@tkk.fi

Opintotukipalvelut uudistuvat

Opintotuen peruuttamisen, palauttamisen ja lakkauttamisen voi nyt hoitaa sähköisellä muutosilmoituksella Kelan asiointipalvelun kautta.

Tämän johdosta TKK:n opintotuki ei voi enää ottaa vastaan näitä pyyntöjä sähköpostitse opintotuki@tkk.fi kautta. Kelan palvelussa opiskelija voi lisäksi nähdä omat opintotukitietonsa kuten maksetun tuen määrät ja tuki-kuukaudet.

Sähköisen palvelun osoite ja lisätietoja asiasta löytyy opintotuki.tkk.fi tai www.kela.fi/opintotuki sivujen kautta. TKK:n opintotuen uusi osoite on <http://opintotuki.tkk.fi>

TIMES-voitto TKK:lle

Yritysstrategian ja kansainvälisen liiketoiminnan pääaineopiskelijoista koostunut TKK:n joukkue voitti Brysselissä 20.–25.3. järjestetyn TIMES-kilpailun finaalin.

TIMES on euroopanlaajuinen kilpailu, johon osallistuu vuosittain yli 800 eurooppalaista tuotantotalouden opiskelijaa. Kisassa joukkueet ratkovat ja esittävät tuomaristolle tuotantotalouteen liittyviä case-tehräviä tiukan aikapaineen alla.

Finaalissa haasteina oli esimerkiksi Brasilian kansantalouden laittaminen kuntoon. Ennen loppukilpailua joukkue oli Cambridgessä järjestetyssä semifinaalissa ratkonut voitokkaasti intialaisen puhelinpankin ja englantilaisen konepajan ongelmia.

TKK:n joukkueessa kilpailivat opiskelijat Heikki Färkkilä, Anni Kauranen, Tommi Kempainen ja Olli Salo.

Vastaa kyselyyn kesäopetuksen nykytilasta ja tarpeista

Teknillisen korkeakoulun opintotoimikunta on asettanut työryhmän selvittämään kesäopetuksen nykytilaa ja tarpeita. Kyselyn tarkoituksena on selvittää opiskelijoiden tarpeita ja kokemuksia kesäopetuksesta. Saatuja tietoja on tarkoitettu hyödyntää tulevaisuudessa TKK:n kesäopetuksen kehittämisessä. Kysely päättyy 24.4. www.dipoli.tkk.fi/ok/php/form.php?form=kesaopetus kysely

Uusi stipendiohjelma jatko-opiskelijoille

Teknologisteollisuuden 100-vuotissäätiö ja Fulbright Center ovat allekirjoittaneet sopimuksen uudesta Fulbright-stipendiohjelmasta, joka tarjoaa rahoitusta jatko-opiskeluun ja tutkimukseen korkeatasoisissa yhdysvaltalaisissa yliopistoissa. Niiden arvo on enimmillään 50 000 dollaria. Soveltuvia aloja ovat kaikki teknologisteollisuuden menestystä ja kilpailukykyä tukevat alat. Tärkeimpiä näistä ovat tekniikka, luonnontieteet ja kauppatieteet. Ohjelmaan valitaan vuosittain 2-3 perustutkinnon suorittanutta opiskelijaa tai jo väitellyttä tutkijaa. Lisätietoja www.fulbright.fi ja www.teknologisteollisuus.fi.

Ravintoloiden laatuksely on päättynyt

TKK:n ravintoloiden laatukselyyn osallistui tänä vuonna 1005 henkilöä. Kyselyyn vastanneiden kesken arvottiin Palace Ravintoloiden 100 euron lahjakortti, jonka voitti Timo Eskola. Lisäksi arvottiin Finnkinon elokuvallippuja. Elokuvalippujen voittajat ovat Ossi Koivula, Mikko Aarnio, Henri Koskinen, Reetta Karinen ja Riikka-Leena Leskelä. Voittajille on ilmoitettu henkilökohtaisesti.

Kiitokset kaikille kyselyyn vastanneille ja onnittelut voittajille!

TKK:n tutkijaryhmä kehittänyt kvanttietokoneen lukulaiteen

TKK:n kylmälaboratoriossa on otettu aimo edistysaskel suprajohtavan kvanttibitin kehitystyössä. Professori Pertti Hakosen johtama tutkimusryhmä on keksinyt menetelmän, jolla suprajohtavan bitin informaatio voidaan lukea häiritsemättä sen kvanttitilaa. Suprajohtavan bitin informaatio tallennetaan pienelle metallisaarekkeelle elektronipareina. Uudessa menetelmässä mitataan kvanttibitin keskimääräinen sähköenergia, josta voidaan päätellä bitin elektroniparien lukumäärä. Seuraavaksi on tarkoitus kehittää mittausten menetelmän pulssiversio, jolla bitin kvantti-informaatiota voitaisiin lukea yli MHz:n taajuudella. Tämän menetelmän käytön sovellukselle on haettu patenttia.

Kvanttietokoneessa informaatio tallennetaan kvanttibitteihin. Kvanttibitti on äärimmäisen herkkä ulkopuolisille häiriöille ja bitin sisältö saattaa tuhoutua jopa sitä luettaessa. Kvanttietokoneen kehitystyön uskotaankin kestävän vielä kymmeniä vuosia. Aiheeseen liittyvää informaatiota löytyy Englannin fyysikkoseuran IoP:n WEB-sivulta <http://physicsweb.org/articles/news/9/11/13/1>.

Hedonistin unelmia

SUIHKUSTA TULI KOTIKYLPYLÄ JA KOSKETUSNÄYTTÖÄ SUUNNITELTIIN BAARIKÄYTTÖÖN, KUN TKK:N JA TAIK:N OPISKELIJAT YHDISTIVÄT OSAAMISENSA.

– Tässä suihkussa voi kuunnella radiota ja ottaa aromaattisen höyrykylvyn. Tähän tulee myös terapia-valot, eli filiksen mukaan voi valita vaikka rauhallisen sinisen tai räväkän punaisen värin, koneteekkarit **Mia Niemi** ja **Nina Pitkänen** kuvailevat.

Luksussuihkua on hahmoteltu kuluneen lukuvuoden aikana TKK:n ja TaiK:n yhteisellä tuotekehityskurssilla. Nyt projektien tuotteet ovat vielä rakennus- ja testausvaiheessa, mutta 26.4. ne ovat jo näytteillä Tuotekehitys Gala -tapahtumassa Konetekniikan osaston aulatiloiissa.

Höyrytoiminnolla varustettuja suihkukoppeja on ollut markkinoilla aikaisemminkin, mutta tuotekehityskurssin Usva-projektissa suihkun ominaisuuksia on hiottu eteenpäin. Hienoudet on viety niin

pitkälle, että tekijöiden mukaan suihkua olisi oikeastaan syytä kutsua kotikylpyläksi.

Usvan projektipäälliköt Niemi ja Pitkänen sanovat, että suihkukopin pitäisi sulautua kylpyhuoneeseen. Siksi seinistä halutaan läpinäkyvät, ja vedentuloaukot pitäisi sijoittaa vain takaosaan. Yksityiskohtia on mietitty tarkasti. Esimerkiksi suihkukopin tuoli laskeutuu istuma-asentoon niin, että se peittää vaarallisen kuumat höyrysuuttimet.

Mia ja Nina ovat tottuneet työskentelemään yhteisvoimin.

– Meidän yhteisjohtajuus toimii hyvin. Olimme jo killan emäntinä samaan aikaan. Silloin pojat tekivät meille essut, jotka oli ommeltu toisiinsa kiinni, tytöt nauravat.

Mia Niemi on muutenkin tyytyväinen kurssin antiin.

– Meidän ryhmä toimii hienosti, ja siinä on loistavia tyyppejä. Tämä on koko opiskeluajan paras kurssi. Kaikki taidot on laitettava peliin.

Viereisessä huoneessa kehitellään veden ja iskun kestävää kosketusnäyttöä. Ihan uutta on se, että kos-

SUVI UOTINEN

Kestävää kehitystä ja kansainvälisyyttä

Teknillisessä korkeakoulussa käynnistyy syksyllä 2006 Sustainable Global Technologies ohjelma, joka korostaa kansainvälisyyttä, kestävyyttä ja kehityskysymyksiä tekniikan opetuksessa ja tutkimuksessa.

Sustainable Global Technologies ohjelma laajentaa ja uudistaa TKK:n opetustarjontaa tulevaisuuden haasteita vastaavaksi ja parantaa suomalaisten diplomi-insinöörien ja tutkimusryhmien pääsyä kansainvälisille markkinoille. Ohjelma antaa valmiuksia ymmärtää kansainvälistä toimintakenttää ja tekniikan roolia nykymaailmassa.

Ohjelma muodostuu 20 op:n erikoismoduulista, joka antaa opiskelijoille kokonaisvaltaisen kuvan maailman tilasta ja kehityksestä, kestävästä teknologioista ja menettelytavoista sekä kulttuurien välisestä viestinnästä. Kurssi avartaa kehityksen monitahoisuutta historiasta tu-

levaisuuteen luentojen ja käytännön harjoitusten kautta, joita ohjaavat eri alojen asiantuntijat. Kurseilla opiskelijat tutustuvat käytännön kokemuksiin kansainvälisten projektien suunnittelusta ja toteuttamisesta sekä esimerkkeihin kansainvälisten projektien kohtaamista ongelmista.

Kaikille TKK:n opiskelijoille suunnatut kurssit järjestetään TKK:n rakennus- ja ympäristötekniikan osastolla, ja ne ovat avoimia JOO sopimuksen kautta myös muiden korkeakoulujen opiskelijoille. Kurssikieli on englanti, ja erityisesti ulkomaalaisia opiskelijoita toivotaan mukaan.

Ohjelma tekee yhteistyötä TKK:n uuden kumppaniorganisaation, YK:n HABITAT ohjelman kanssa. Ohjelman tutkimustoiminta painottuu laaja-alaisiin kehityskysymyksiin, joiden parissa myös opiskelijat voivat tehdä diplomitöitään.

Ohjelmasta saa lisätietoja internetsivuilta: <http://global.tkk.fi> ja pääarakennuksen ala-aulan infopisteestä 3.-4.5 klo 11.00-13.00. Ennakkoilmoittautuminen sähköpostilla susanna.siitonen@tkk.fi.

ketusnäyttö sulautuu pöytään täysin saumattomasti.

– Koska tämä on opiskelijaprojekti, niin olemme suunnitelleet näitä baareihin. Asiakas voi tilata juomia baaripöytään upotetun näytön kautta. Ei tarvitse enää jonottaa tiskillä, kertoo projektipäällikkö **Jockum Lönnberg**.

Tekijöiden mukaan ainakin suuri pikaruokayhtiö ja muutama tällainen baari saattaisivat olla tuotteesta kiinnostuneita. Projektia sponsoroii hollantilainen d-Switch-yritys.

Kosketusnäytön prototyyppipöydän muoto on aaltoileva.

– Muoto oli TaiK:n opiskelijoiden idea. Me teekkarit olimme ensin tekemässä siitä neliötä, mutta tällainen aaltoileva on käyttäjien näkökulmasta kätevämpi, Lönnberg kuvailee.

TaiK:ssa teollista muotoilua opiskeleva **Henri Sydänheimo** on ollut projektissa mielellään mukana.

– Tämä on tuonut paljon lisää, ja täällä on päässyt tutustumaan tuleviin työkavereihin.

Sydänheimoa on motivoinut se, että työstä on ollut oikeasti hyötyä. Tavallisesti opiskelutöitä esitellään vain professoreille, mutta nyt on päässyt lähemmäksi käytäntöä.

Tuotekehityskurssia vuodesta 1997 vetänyt professori **Kalevi Ekman** huomauttaa, että yhteistyö eri alojen osaajien kesken motivoi jokaista hoitamaan oman hommansa paremmin.

– Jos on vain saman alan opiskelijoita, niin helposti on aina joku fiksumpi, joka hoitaa homman. Tässä jokaisen on pakko osallistua ja osata.

Tänä vuonna kurssilla on yhteensä 11 erilaista projektia. Luksussuihkun ja kosketusnäytön lisäksi on kehitelty prototyyppijä räjähdyssuojasta, infotainment-päätteesä, saunavalosta ja pilvenpiirtäjien tunnistusprototista.

Lisätietoja: <https://tkp.tkk.fi/>

CERN:n tunnustus-palkinto VTT:lle

Euroopan ydinfysiikan tutkimusjärjestö CERN on myöntänyt VTT:lle tunnustus-palkinnon maailman suurimpaan hiukkaskiihdyttimeen kehitetyistä puolijohdeilmaisimista.

VTT valmistaa vuonna 2007 käynnistävän LHC-kiihdyttimeen yhteensä 310 ilmaisimodulia, jotka muodostavat koko ilmaisimen sisimmän ja tarkimman osan. Koeasema pyrkii synnyttämään laboratoriomittakaavassa universumin alkuräjähdyksen olosuhteet törmäyttämällä raskaita hiukkasia suurella energialla. Cerniin Sveitsin ja Ranskan rajalle rakenteilla oleva maailman suurin hiukkaskiihdytin sijaitsee maanalaissa 27 kilometrin pituisessa rengasmaisessa tunnelissa. Se on maailman suurin fysiikan koe, joka koostuu neljällä koeasemalla tehtävistä havainnoista protonien tai raskaiden ionien törmäessä suurella energialla toisiinsa.

TKY:n arkisto pääsi uuteen kotiin

Arkistoon tehtiin varta vasten uuden arkistohyllyt, joihin mahtuu selvästi aikaisempaa enemmän tavaraa selvästi aikaisempaa parempaan järjestykseen.

TKY:n arkisto muutti Servin Majan tieltä Otakaari 8 B:n kellariin huhtikuun lopussa. Arkistomateriaalia siirtyi vajaassa viikossa neljä kuorma-autollista eli yli 400 muuttolaatikkoa, kymmeniä vanhoja huonekaluja, tauluja, arkistokaappeja ja mitä kaikkea. Esimerkiksi Servin Mökin vanhaa valurautaista kassakonetta kantamaan tarvittiin kokonaiset neljä miestä.

MIKKO ARVINEN

Uusi arkisto on jaettu viiteen erilliseen tilaan: arkistonhoitajan työhuoneeseen, tutkijahuoneeseen, kiinteistöarkistoon, varsinaiseen arkistihuoneeseen ja esinearkistoon. Erityisesti TKY:n arkistonhoitaja **Tiina Metso** kiittelee uuteen arkistoon saatua tutkijahuonetta, missä kaikki halukkaat voivat rauhassa tutustua arkiston aarteisiin.

– Tästä olisi tarkoitus tehdä sellainen paikka, että ihmiset uskaltautua tulla tänne, ja että tämä ei olisi

mikään suljettu kellari, Tiina Metso sanoo.

Massiivinen muutto-operaatio sujui ongelmitta, eikä ikäviä yllätyksiä tullut vastaan. Monet unohtuneet asiat sen sijaan näkivät pitkää aikaa taas päivänvaloa. Muutoksiivouksen yhteydessä vanhasta arkistosta löytyi esimerkiksi vanhoja Otaniemen Suomi – Neuvostoliitto-seuran asiakirjoja, jotka olivat olleet vuosikausia unohtuneina arkiston kätköihin.

– On täälläkin osattu. Eivät kaikki teekkarit niin konservatiivisia ja ääriporeita olleet kuin aina kuvitellaan. Täällä on kuitenkin hyvin monipuolista porukkaa, Tiina Metso sanoo.

Uusien arkistotilojen myötä myös killoilla on jatkossa entistä paremmat mahdollisuudet tuoda omat arkistonsa TKY:n yhteisarkistoon. Niin halutessaan killat voivat säilyttää vanhat arkistonsa edelleen itselläänkin, mutta Tiina Metso lupaa, että yhteisessäkin arkistossa killan vanhoihin dokumentteihin pääsee tutustumaan tarvittaessa vaikka päivittäin. Kevään ja syksyn mittaan halukkaille killoille tullaan järjestämään arkistokoulutusta.

Tiina Metso toivoo, että killoissa ja yhdistyksissä kiinnitettäisiin huomiota myös sähköisen materiaalin tallentamiseen.

– Muuten voi tulla se sähköpostiajan tyhjä aukko historiaan. Jos uskotaan vain siihen, että kyllä kaikki on tietokoneella tallessa, niin sitten sitä ei yhtäkkiä olekaan. Paperin säilymisestä meillä on kuitenkin ihan hyviä kokemuksia, Metso sanoo.

Myös elävästä elämästä kaivattaisiin jatkuvasti enemmän ”dokumentteja” arkistoon. Tässä tapauksessa dokumenteilla voidaan tarkoittaa esimerkiksi kiltojen haa-

Arkistossa ei ole periaatteessa mitään salaista, mutta vanhimpia, 1800-luvulta peräisin olevia piirroksia, valokuvia ja asiakirjoja ei mielellään esiteltäisi kaikille ainakaan päivittäin.

lareita, haalarimerkkejä ja vaikkapa pienempienkin juhlien ruokalistoja ja ohjelmia. Viralliset asiakirjat päätyvät yleensä varsin tunnollisesti arkistoon, mutta vuosikymmenten kuluttua nämä eivät välttämättä ole kaikkein kiinnostavimpia historiallisia dokumentteja, vaikka tietenkin tärkeitä ovatkin.

Myös arkistossa on törmätty jo nyt digitaalisen materiaalin arkistoinnille aiheuttamiin haasteisiin: vanhat cd-levyille tallennetut arkistoluettelot kun eivät suostu enää avautumaan. Toisaalta Tiina Metso ei pidä tätä välttämättä huonona asiana, sillä nyt uusiin tiloihin siirtymisen jälkeen arkistomateriaali voidaan käydä uudelleen läpi ja päivitettävään arkistoluetteloon pystytään merkitsemään samalla materiaalien tarkat sijainnit. Jatkossa tämä tulee helpottamaan selvästi arkiston käytettävyyttä.

Insinööri, pelastaisitko maailman?

Ongelmia ei ratkaista vain niin, että tutkitaan ja kehitetään teknologiaa. Tarvitaan myös poliittista tahtoa ja markkinoita. Teknologia ei putkahda tutkijan pöydältä yritysten käyttöön ihan itsestään, totesi kansanedustaja Oras Tynkkynen.

Otaniemen ympäristöseura oli kutsunut Tynkkynen saunailtaansa puhumaan siitä, voisiko teknologian avulla pelastaa maailman. Oras Tynkkynen on ollut vihreiden kansanedustajana kesästä 2004. Koulutukseltaan hän on yhteiskuntatieteilijä, mutta ympäristöpolitiikan kiemurat ovat tulleet tutuiksi kansalaisaktiivisuuden kautta. 28-vuotias tamperelainen on vaikuttanut esimerkiksi Maan ystävien varapuheenjohtajana ja kansainvälisissä ilmastokokouksissa Suomen valtuuskunnan asiantuntijajäsenenä.

POLITIIKKA INSINÖÖRIN AVUKSI

Tynkkynen pohti teknologian tarjoamia mahdollisuuksia erityisesti ilmastomuutoksen torjumisen kannalta. Keinoja on paljon: matalaenergiatalot, teollisuuden moottorien säästötekniikat, hajautettu energiantuotanto, rakennusasteen nosto kaasutuksella, jäteperäinen biokaasu, biomassa ja tuulivoima.

Mutta toinen puoli ratkaisua piilee politiikassa.

– Eivät yritykset ota päästöjä vähentäviä teknisiä ratkaisuja käyttöönsä, jos niin ei ole lain mukaan pakko tehdä tai jos niistä ei ole taloudellista hyötyä.

SUVI UOTINEN

Tynkkynen on huolissaan siitä, että luopaavat teknologiat eivät ehdi ajoissa apuun. Esimerkiksi hiilen taltiointi energiatuotannosta ja sen varastointi maan alle merien pohjaan tai tyhjiin öljy- ja kaasulähteisiin toteutuu aikaisintaan lähivuosikymmeninä, ja sen vaikutukset näkyvät merkittävästi vasta vuosisadan toisella puoliskolla. Siksi olisi satsattava jo kehitettyjen ratkaisujen käyttöönottoon.

AUTOT YHTEISKÄYTTÖÖN

Oras Tynkkynen painotti, että teknologian lisäksi tarvitaan sosiaalisia innovaatioita. Sellaisia ovat esimerkiksi energiansäästöinvestointeja suunnittelevat, rahoittavat ja toteuttavat ESCO-palveluyhtiöt sekä autojen yhteiskäyttö.

Yhteiskäyttöidealla toimiva Otaniemen Autopooli sai Tynkkyselä kiitoksia. Yhteiskäytön edut ovat siinä, että kustannukset ovat pienemmät ja ajokilometrit vähenevät kolmanneksella. Vuoden 2005 alussa perustettu Autopooli on toiminut hyvin, mutta esimerkiksi Sveitsiin ja Ruotsiin verrattuna suomalaiset ovat autojen yhteiskäyttäjinä vielä kaukana takana.

– Ruotsissa yhteiskunta on tullut vastaan. Jotkut kunnat antavat yhteiskäytössä oleville autoille parkkipaikkoja ilmaiseksi, Tynkkynen huomauttaa.

Suomessakin parkkipaikkoja on toki annettu käyttöön, mutta ihan normaalein maksuin.

OTANIEMESSÄ YDINVOIMAA VASTAAN?

Kiinnostunut yleisö ei päästännyt vierastaan helpolla. Tynkkyselä pyydettiin kommentteja Yhdysvaltojen ilmastopolitiikasta, Etelä-Es-poon metrosuunnitelmista, tienkäyttömaksuista ja Kaakkois-Suomen rekkarallista.

Ja tietenkin ydinvoimasta. Auta Oras, kerro millaisia vasta-argumentteja Otaniemen ydinvoimamyönteisessä keskusteluilmapiirissä kannattaisi käyttää, yleisöstä pyydettiin.

Tynkkynen aloitti toteamalla, että ydinvoimasta voi olla ilmastomuutoksessa iloakin. Mutta jos silmät avataan laajemmalle tarkastelulle, tulee esiin uusia näkökulmia.

– Suomessa turvallisuus ja valvonta ovat varsin hyvin hoidossa. Mutta jos ydinvoima hyväksytään täällä, sitä on vaikea lähteä kieltämään muissa maissa. En haluaisi ottaa sydä-

Tynkkynen Oras (vihr).

melleni sitä, että Suomi on ydinvoimaa hyödyntävä esimerkki maille, joissa korruptio, maanjäristykset ja terrorismi ovat voimaloille uhkina.

Suomessa ydinvoiman, energiasäästön ja uusiutuvien energialähteiden yhdistäminen voisi toimia teoriassa.

– Valitettavasti vain jos satsataan ydinvoimaan, jäävät uusiutuvat ja energiansäästö käytännössä paitsioon. Siinä on poliittiset ja psykologiset syyt.

Tynkkynen muistelee, että viidennessä ydinvoimalasta päätettäessä ilmastomuutoksen torjumista käytettiin argumenttina ydinvoiman puolesta. Kumma kyllä koko ilmastomuutos unohtui heti, kun päätös oli tehty.

INHOREALISMI TOIMII

Otaniemen ympäristöseuralaiset olivat kiinnostuneita myös kansanedustajan arjesta. Onko todellisuus vaikuttanut Tynkkynen käsityksiin siitä, kuinka paljon yksi ihminen voi lopulta vaikuttaa maailman menoon?

– Mun salainen ase kyynisyyttä vastaan on inhorealismi. Kun ei odota paljoa, ei petykään. Tässä vain lykkii venettä oikeaan suuntaan, ja tulokset näkyvät ehkä 30 vuoden kuluttua, Tynkkynen muotoili.

Entä miltä tuntuu, kun eduskunnassa on ympärillä myös täysin eri tavalla ajattelevia ihmisiä?

– Voittopuolisesti ollaan asiatasolla, ja keskusteluilmapiiri on toimiva. Istun eduskuntasalissa Timo Soinin vieressä. Joskus olemme miettineet, että eduskunnan suurimmat ideologiset erot saattavat olla meidän välillämme. Mutta minä viihdyn tilanteissa, joissa saa vängätä vastaan.

Pohjoisen pojat parantavat maailmaa pelleteillä

RUOTSISSA JO LÄHES 100 000 KOTITALOUTTA KÄYTTÄÄ PELLETTEJÄ LÄMMITYKSEEN. SUOMESSA LUKU JÄÄ TÄSTÄ NOIN VIIDESOSAAN. MUTTA TULEVAISUUDESSA PELLETIT YLEISTYVÄT VARMUDELLA. SIITÄ PITÄÄ HUOLEN ÖLJY, JOSTA ON TULOSSA NIUKKUUSTUOTE.

Väitöskirjatyönsä vastikään aloittanut DI **Matti Kuokkanen** tutkii puupellettien tuotannon kehittämismahdollisuuksia yhdessä isänsä, dosentti **Toivo Kuokkasen** kanssa Oulun yliopiston fysikaalisen kemian osastolla. Tutkimukseen on taatusti syytä.

– Neitseellisen öljyn käyttö poltotarkoitukseseen on silkkaa tuhlausta. Öljyä tullaan kyllä tarvitsemaan runsaasti tulevaisuudessakin, mutta pääasiallisesti voiteluun. Ennen me elimme öljymaailmassa, sitä oli tuhlatavaksi asti. Ei ajateltu, että biomassaa kannattaisi hyödyntää energiantuotannossa, Toivo Kuokkanen sanoo.

Tähän mennessä Suomessa on tutkittu pellettejä tieteellisesti lähinnä Jyväskylän yliopistossa ja VTT:llä.

Tällä hetkellä pelletoinnissa keskitytään muun muassa raaka-aineen kuivausprosessien kehittämiseen, mikä mahdollistaisi tulevaisuudessa puupellettien raaka-aineen paremman saamisen suomalaisen metsän antimista. Pitkänä lisätutkimustahitimenä on hyödyntää myös metsiä korjuun yhteydessä syntyviä hakkuu- ja metsätähteitä. Toistaiseksi raaka-aineena on käytetty lähinnä sahateollisuuden sivutuotteena syntyvää kuivaa kutterinlastua.

– Erittäin iso ympäristöongelma saataisiin poistettua metsistämme, jos kannot voitaisiin hyödyntää esimerkiksi pellettien raaka-aineena. Jatkokesittelystä aiheutuvat kustannukset pitäisi tietenkin ottaa huomioon. Tähän asti siihen ei kuitenkaan nykyteknikalla ja hinnoilla ole ollut valmiuksia, Matti Kuokkanen kertoo.

– Kun kanto poistetaan, niin samalla saataisiin uutta pinta-alaa vapautettua metsänviljelyyn, huomauttaa Toivo Kuokkanen. Mahdollisuuksia on roppakaupalla myös eri metsäteollisuuden sivutuotteiden hyödyntämisessä, erityisesti sideainetarkoituksessa.

Puupellettien kehittäminen voi auttaa olennaisesti haja-asutusalueiden työllisyyttä. Suuret visiot liittyvät myös lehtipuiden hyödyntämiseen puupellettien valmistuksen yhteydessä, mutta toistaiseksi Oulussa edetään vielä pienemmin askelein. Koko linjan päässä on keskitetyn pelletinvalmistuksen lisäksi eräänlainen hajautettu pellettituotanto, joka voisi toimia entisaikaisten maitotilojen tapaan ja tuottaa esimerkiksi oma-varaisesti energiaa myös haja-asutusalueilla.

– Hilja Maitotyöstä tulisi tällöin Hilja Pellettityttö, projektissa työskentelevä, TKK:lta vuonna 1970 valmistu-

nut **Raimo Pitkän**en sanoo nauhahtaen.

Pellettejä tutkivat pyrkivät siihen, että tuotantoa saataisiin lisättyä. Samalla pitäisi kehittää alan teknologiaa ja pellettien laatua. Esimerkiksi sideaineita kehittämällä voidaan muun muassa parantaa pellettien lujuutta, estää pölynmuodostusta ja nostaa niiden energiasisältöä. Suurin ongelma liittyy kuitenkin pellettien koossapysymiseen.

Toistaiseksi puupellettien kehittäminen ei ole lyönyt leiville, koska työtä fysikaalisen kemian laitoksella on välillä jouduttu tekemään lähes talkoilla. Mutta nyt muun muassa Helsingin yliopiston kanssa virinnyt metsäalan yhteistyö ja EU-projekteissa piilevät mahdollisuudet luovat uskoa tulevaisuuteen. Silti puupellettiä parannellessa tarvitaan ennen kaikkea luovuutta.

– Tieteen ja taiteen tekeminen ovat mentaalisia prosesseina hyvin samankaltaisia, Matti Kuokkanen filosofoi.

Kuokkanen hakee musiikista tärkeää virtaa työhönsä ja toivoo lisää rahoitusyhteistyötä pk-yritysten kanssa.

– Siis ei päiväkahviyritysten suuntaan, Matti Kuokkanen tarkentaa veikeän teekkarimaisesti.

Teknillisen koulutuksen saaneena Matti Kuokkanen on rokkimiehen tapaan kulkenut vastavirtaan tekemällä hyppäyksen luonnontieteiden maailmaan, kun yleensä tutkijat suuntaavat nykyään luonnontieteellisiltä aloilta teknillisiin tutkimustöihin.

– Teknillisellä puolella joitain perusilmiöiden mittauksia ei olisi pidetty minään. Täällä mennään enemmän tiedon alkujuurille ja korostetaan ilmiöiden ymmärtämistä. DI-opinnoissa välillä ruokittiin sitä näkemystä, että tutkimustulokset voi helposti vain tilata kemian puolelta, ympäristöteknikasta valmistunut Kuokkanen toteaa.

Vaikka Oulun pellettitutkijoiden matka kohti puhdasta energiamuotoa on vasta alussa, ovat tunnusmerkit lupaavia.

– Tässä puhutaan puhtaimmillaan teollisen ekologian periaatteiden toteuttamisesta käytännössä, Matti Kuokkanen sanoo.

Matti Kuokkanen tutkii pellettejä.

Amerikkalainen parranajo

Tiina leikkaa vain miehiä.

MAFIALEFFOISTA TUTTUJA PARTAPUREITA ON OLEMASSA MYÖS SUOMESSA. KOKEILIN, MINKÄLAISTA ON ISTUA TUOLISSA VEITSIKURKULLA.

Sain joululahjaksi lahjakortin amerikkalaiseen parranajoon. Lahjakortti on tyylikäs cd-kotelon kokoinen design-paketti. Kortin kuori on verhoiltu komeilla nuorilla miehillä. Ei puhetta mafiamurhista. Soitan aamulla Tiinalle ja saan varauksiksi parturijajan samalle päivälle. Iltapäivällä osoittautuu, että Tiina on nätti tummatukkainen tyttö. Ei lihava äijä kuten amerikkalaisissa leffoissa. Parturiliike on sisustettu miellyttävän harmaasävyisesti, ja sen seiniä koristavat kuvat miespuolisista amerikkalaisista tähdistä. Clint Eastwoodia ja muita karskimpia kavereita. Tätä paikkaa ei ole tarkoitettu naisille. Tiskillä myydään purukumia euron hintaan. Paketissa lukee ”tosimiehen henki ei haise”. Istun tuoliin ja saan eteeni kupin kahvia. Palvelu pelaa.

Parturi ajaa ensimmäiseksi koneella kaikkein pisimmän kasvun pois, jonka jälkeen saan kasvoilteni vaahdot ja lämpimän märän pyyhkeen. Vaahto kirvelee iholla. Tämän jälkeen saan vielä uudet

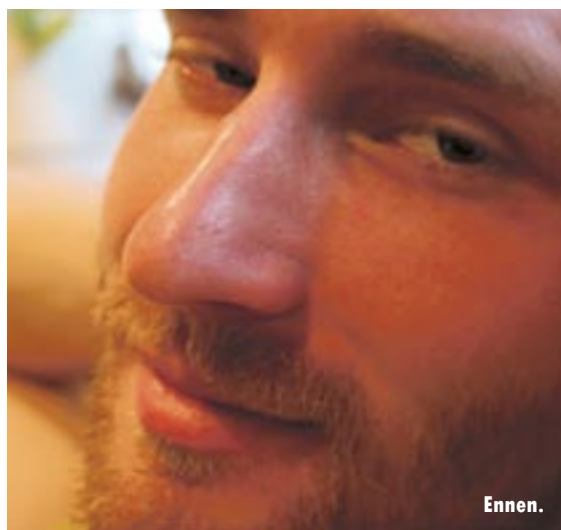
paksummat vaahdot, ja tyttö kavi esille samanlaisen linkkuveitsen kuin elokuvissa. Puukko vaikuttaa todella terävältä, ja tuntuu vähintään arveluttavalta saada sellainen omalle kaulalle toisen kädessä. Vähitellen kuitenkin onnistun rentoutumaan tuolissa, ja käsittely tuntuu hyvältä. Ajelu voittaa puolipimeässä soluvessassa suoritettua itseviiltelyä ainakin parilla Machilla. Tiina raputtelee hiusjuuria rauhallisesti pienin vedoin ja onnistuu hyvin leuan ja leukaperän hankalissa kuopissa, jotka itselle tuottavat suurta päänsäivä. Huulen alapuolella veitsi kuitenkin lipsahtaa, ja siihen asetetaan nopeasti pieni paperilappu tyrehdyttämään pientä verenvuotoa.

Pientä verrattuna antiikin Roomaan. Keisari Augustuksen aikaan parturin käsiin antautuminen tiesi yhtämittaista kiusaa ja kärsimystä. Roomassa todettiin eräästä parturista: ”Kaikista olennoista pukki on ainoa älykäs: se pitää partaa, jottei sen tarvitse kestää Antiochusta.” Ehkä jotain kertoo se, että muinaisten aikojen miehet käyttivät mieluummin esimerkiksi pihkamaista karvanpoistovoidetta, jolla karvat poistettiin lapun avulla repäisemällä, kuin kävivät parturissa. Näihin päiviin asti on säilynyt muun muassa ohjeita verta vuotavan naama-

rin laastaroimiseksi. Tiina pitää minusta parempaa huolta.

Ajon jälkeen käsittely jatkuu vielä. Tyttö kavi esille hierontaöljyn ja hieroo kasvot pehmein pyörivin liikkein. Makaan edelleen nenäkohti kattoa, ja parturi käsittelee kasvot leuasta otsaan ja nenästä korviin. Hieronta tuntuu miellyttävältä ja osin jopa sopivasti kiihottavalta, kun kaunis tyttö hieroo korvat myös takaa. Käsittely tuntuu hyvältä ja tuoliin voisi nukahtaa. Hieronta kuitenkin loppuu, ja saan taas erilaisia pyyhkeitä naamalle. Lopuksi After sheivia, tuolista ylös ja siihen ikävään pisteeseen eli kasalle.

Koko touhuun menee aikaa melkein tunti. Lopputulos on parempi kuin itse koneella tai höylällä ajeltuna, vaikka pari pientä vekkää poskessa onkin. Viimeksi parran kasvusta oli näin paljon iloa silloin, kun osti kaljaa alaikäisenä markettista. Arvonlisävero pitäisi poistaa kokonaan palvelualoilta ja työvoiman verotusta muuttaa siten, että aamun voisi aloittaa parturissa. En aivan vakuuttunut siitä, että ”tosimies” viettäisi tunnin naamahoidossa. Enemmänkin amerikkalainen parranajo sopii varakkaalle, mutta pehmeäkätiselle pukuherralle rankan toimistopäivän jälkeen.

Ennen.

Jälkeen.

Fillari kevätkuntoon

Bikepolin Ilkka Leppänen ja Antti Käsälä valittavat myöhäistä kevättä. Reilu kuukausi takaperin avatulla uudella polkupyörien huoltopajalla on yritetty järjestää suuremmalla joukolla suunnattuja fillareiden huoltopäiviä, mutta kylmä sää ja lumisateet ovat pitäneet polkupyörät varastoissa, eikä pajalla ole juuri ollut kävijöitä. Kevään lähestyessä ohjattuja huoltopäiviä olisi kuitenkin tarkoitus järjestää vielä lisää.

Bikepolin huoltopaja löytyy Ota-kaari 20:n kellarista TKY:n vierasmaajoen vierestä. Ideana on, että huoltoiltoina kaikki halukkaat voivat tulla pajalle laittamaan pyöriään kuntoon viiden euron kertakorvauksella.

Päivystysiltoina pajalta löytyy aina vähintään yksi bikepolilainen, joka osaa neuvoa pyörän huollossa ja korjauksessa.

– Me ei huollata muiden pyöriä, mutta me autamme ilomielin ja voimme näyttää alkuun, mitä lähtee tekemään, Antti Käsälä sanoo.

– Näin me emme kilpaile kaupallisten liikkeiden kanssa, vaan tarjoamme vaihtoehdon, Ilkka Lep-

MIKKO ARVINEN

pänen lisää.

Pojat lupaavat, että esimerkiksi vaihteiden säätämiseen löytyy tarpeeksi ammattitaitoa, kunhan osat eivät ole hajonneet. Ilkan ja Antin mukaan keväthuollossa kannattaa puhdistaa ylimääräiset liat varsinkin liikkuvista osista ja öljytä ne huolellisesti puhdistuksen jälkeen. Myös kaikkien ruuvien ja pulttien kireys kannattaa tarkistaa, mutta muuten toimiviin osiin ei tarvitse periaatteessa koskea.

KATTAVA TYÖKALUVALIKOIMA

Ajatus pyörien huoltopajasta syntyi kolme tai neljä vuotta sitten, mutta vauhtiin hanke pääsi viime keväänä, kun TKY:ltä varmistui, että Bikepoli saa tilat OK 20:n kellarista MM-kisojen jälkeen. Ti-loissa oli valmiina putkiliikkeen muistoksi jättämä tukeva huoltopöytä, mutta muut huonekalut ja kaikki työkalut on hankittu itse. Polkupyörien huollossa tarvittavien työkalujen valikoimaa voi pitää kattavana: pajalta löytyy esimerkiksi korjaustelineitä, ketjuruoskia, laakerikupin irrotin ja laakeriprässi, pakka-avain tapilla, rattaanpultin kiristystyökalu, vaijerileikkuri ja t-vännin (toivottavasti ainakin joku koneteekkari sai kiksejä tämän listan lukemista). Jotain erikoistyökaluja olisi kuitenkin vielä mukava saada.

– Esimerkiksi uuden rungon ohjainlaakerin asennuksessa emäputken tasaamiseen käytettävä jyrsin olisi kiva. Sitä tarvitsee todella harvoin, mutta se olisi silti kiva olla täällä. Ideana on, että tänne voisi ostaa sellaisiakin työkaluja, mitä kenenkään ei ole mitään järkeä hankkia himaan, Antti Käsälä kertoo.

Huoltotauolla pajan sohvilla voi lueskella vaikka pyöräilylehtiä, joita hyllyistä löytyy kasoittain.

LISÄÄ JÄSENIÄ

Vuoden vaihteessa Bikepolilla oli kolmisenkymmentä jäsentä, mutta huoltopajan myötä jäsenmäärä on kääntynyt nousuun.

– Kannattaa tulla, jos haluaa selvittää murto-osahinnalla pyörän keväthuollost. Kaupallisissa liikkeissä velotetaan varmaan viisikymppiä vähintään pajamestari Ilkka Leppänen ja Antti Käsälä toivottavat kaikki tervetulleiksi Bikepolin huoltopajalle.

– Ennen tätä huoltopajaa meillä ei ollut tarjota meidän jäsenille oikein muuta kuin yhteislenkkejä. Ei se meidän lenkkiseura välttämättä ollut sen viiden euron arvoista, mutta nyt saa enemmän vastinetta jäsenmaksulle, Antti ja Ilkka heittävät.

Bikepolin jäsenet ovat luonnollisesti aktiivisia pyöräilyn harrastajia, mutta vain harvat heistä ovat varsinaisia kilpapyöräilijöitä. Pajalla näkyy selvästi kalliimmanpuoleisia maasto- ja maantiepyöriä, mutta tämä ei missään tapauksessa tarkoita, etteikö pajalle voisi tulla yhtä hyvin rassaamaan vanhaa Jopoakin.

Huoltopajalla päivystetään tiistaisin ja torstaisin kuudesta kahdeksaan. Bikepoli järjestää polkupyörän keväthuoltopäivät 18. ja 27. huhtikuuta kello 18 alkaen pajalla. <http://bikepoli.tky.fi/huoltopaja.php>.

Varsinkin kaikki pyörän liikkuvat osat kuten vaihteet, jarrut ja ketjut kannattaa puhdistaa hiekasta ja pölystä. Puhdistuksessa voi käyttää liuotainaineita, mutta tämän jälkeen osat pitää öljytä huolellisesti.

HELSINGIN SANOMIEN VS. POLYTEEKKARIN HUOLTO-OHJEET

Helsingin Sanomat julkaisi 3.4. Elämä&Terveys -sivuillaan polkupyörän keväthuolto-ohjeet. Hintavertailun perusteella Helsingin Sanomien ohjeet sopivat hyvin liian varakkaille henkilöille, joilla on myös liikaa aikaa. Polyteekkarin ohjeet sopivat paremmin köyhemmille (ja laiskemmille) kadellisille. Huolto- ja varaosahinnat on arvioitu helsinkiläisen urheiluvälinehuollon hinnaston mukaan. Helsingin Sanomien haastatteleman polkupyöräkorjaajan mukaan huonosti huolletuilla, vanhoilla pyörillä liikkuvat ovat liikennetähti, ja tämän takia kaikki vanhat pyörät pitäisi ehdottomasti vielä liikkeisiin huollettavaksi. Polyteekkarin keväthuollon ainoa turvallisuusriski aiheutui siitä, että Lauttasaaren Pyörähuolto myi mallikappaleesta huolimatta pyörään vääränlaiset jarrupalat. Onneksi virhe huomattiin itse ajoissa ja palat käytiin vaihtamassa.

Helsingin Sanomat

PESE PYÖRÄ

► Jynssää pyörä kauttaaltaan tiskiharjan kanssa ylhäältä alas.

40 min, tiskiharja 2 e.

TARKISTA RENKAAT

► Jos löydät halkeamia, tai rengas on yli neljä vuotta vanha, on renkaat aika vaihtaa.

Maastopyörän rengas 2 x 40 e (renkaan vaihtotyö, ei sis. osia/jarrusäätöä tms. 8 e).

HUOLLA VANTEET

► Etsi vanteiden juotoskohta, ja tarkista, ettei siinä ole halkeamia. Jos vanne kulkee jarrupalojen välissä vinoon, vie pyörä huoltoon.

Maastopyörän vanteet 2 x 50 e. Asennus 20 min.

PUMPPAA RENKAAT

► Huoltamoiden paineilmapumput ovat pyörien renkailla liian rajuja, jos niitä ei osaa käyttää.

KATSASTA POLKIMET

► Tarkista, ettei polkimien poljinpinta ole kulunut sileäksi. Sileä pinta ei pidä, ja se on vaihdettava uuteen.

Polkimet 30 e. Vaihto 10 min.

KOKEILE VAIHTEITA

► Mikäli vaihteet ovat jäykät, tai ne pitävät meteliä, käytä huoltamolla.

Vaihteiden huolto 60 e.

KOKEILE VALOJA

► Tarkista heijastimien ja valojen kunto. Osta uudet jos ne ovat rikki.

Heijastin 6 x 5 e. Vaihto 25 min.

VAHAA PYÖRÄ

► Lopuksi pyörä kannattaa vahata.

Autovaha 15 euroa, vahaus 60 min.

TUTKI VAIJERIT

► Jos vaijerit tai vaijerinsuojat ovat kuluneita, vaihdata kaikki vaijerit ja suojat uusiin.

Vaijerit + suojat 80 euroa, työ 120 e.

Hinta: 517 euroa.

Aika: 2 tuntia 35 minuuttia.

Polyteekkari

PESE PYÖRÄ

► Tai jätä pyörä sateeseen.

TARKISTA RENKAAT

► Jos rengas tyhjenee äkisti, tarkista, ettei päälukumi ole revennyt yli sentin matkalta.

HUOLLA VANTEET

► Jos vanne kulkee jarrupalojen välissä vinoon, laita vanne suoraan.

10 min.

PUMPPAA RENKAAT

► Älä yritä saada huoltamon paineilmapumpulla renkaaseen 9 barin painetta.

KATSASTA POLKIMET

► Jos polkimien poljinpinta on kulunut, voi pyörällä ajaa kesällä ilman kenkiä uimarannalle.

KOKEILE VAIHTEITA

► Mikäli vaihteet ovat jäykät tai ne pitävät meteliä, öljyä ja säädä vaihteet.

40 min.

KOKEILE VALOJA

► Suomen kesä on valoisa, älä suota mieti heijastimia.

VAHAA PYÖRÄ

► Kuka vahaa maastopyörän kromirungon? Miksi?

TUTKI VAIJERIT

► Jos takajarrun vaijeri on huonosu kunnossa, kannattaa se ehdottomasti vaihtaa.

9 e. 20 min.

Aika: 1 tunti 10 minuuttia.

Hinta: 5 euroa Bikepolin pyöränhuoltopajalla + jarruvaijeri 9 e.

YHTEENVETO

► Helsingin Sanomien ohjeilla voi kätevästi rakennuttaa osista uudenveroisen pyörän ammattiliikkeessä. Vaihtoehtoisesti voi ostaa halvemmalla uuden pyörän.

► Polyteekkarin ohjeet eivät sovi niille, jotka eivät tiedä, mitä eroa on jalko- ja kiintoavaimella. Polyteekkari suosittelee perusteellisempaa huoltoa, jos pyörällä liikutaan sietämätöntä kävelymatkaa kauempana kotoa.

Vanteen oikaisu ei ole niin vaikeaa kun voisi äkkiseltään luulla: pinnoja löysätään siltä puolelta, mihin vanne on vinossa, ja vastaavasti kiristetään toiselta puolelta. Yleensä ¼ kierroksen säätö riittää.

TKY:n arkisto

Suomalaista metalliteollisuutta.

Teknologiasta työttömyyttä?

TEKNOLOGIAN SUURIN PARADOKSI ON SIINÄ, ETTÄ IHMISEN TYÖTÄ HELPOTTAMAAN TEHDYT TYÖKALUT SAATTAVAT LOPULTA KORVATA IHMISEN. TUOTTAVUUDEN KASVUVAATIMUKSET JA TEHOSTUMINEN NÄKYVÄT USEIN YT-NEUVOTTELUINA. MITÄ TYÖMINISTERIÖN ASiantuntija, tohtori PEKKA TIAINEN AJATTELEE: OLEMMEKO ME TEEKKARIT TULEVAISUUDEN TYÖTTÖMYYDEN LUOJIA?

Työministeriön neuvotteleva virkamies, valtiotieteiden tohtori **Pekka Tiainen** istuu työhuoneessaan paperiröykkiöiden keskellä Etelä-Espladilla. Rauhallisesti hymyillen hän alkaa kertoa, kuinka talouden rakenteellisessa mielessä Suomi on ollut valtiojohtoisen työllistämispolitiikan koelaboratorio koko itsenäisyytensä ajan. Jo 1800-luvulla ulkomaiset sijoittajat tulivat metsäteollisuuteen, joka oli siinä vaiheessa keskeinen teollistumisen tekijä, mutta jo ennen itsenäistymistä valtiolla oli iso rooli teollisen tuotannon kehittämisessä.

Suomen valtiojohtoisen teollistumispolitiikan yksi kiteytymä oli ajatus Urho Kekkosen kirjan otsikosta: ”Onko maallamme malttia vaurastua?”. Sotien jälkeen luotiin eläkejärjestelmä, jotta saataisiin ih-

miset säästämään. Ajatuksena ei ollut pelkästään säästää tavallisille kansalaisille markkoja sukan varteen. Näitä säästöjä lainattiin investointeihin, ja Outokummun ja Rautaruukin kaltaiset yritykset kehittyivät.

– Jos sitä ei olisi tehty eläkejärjestelmän avulla, ihmiset eivät olisi ehkä säästäneet rahaa. Se oli erittäin tarpeellista ja mahdollisti teollistumisen, arvioi Tiainen.

Samaan aikaan teollistumisen kanssa tapahtui suuri rakennemuutos: 1960-luvulle asti työvoiman määrä maa- ja metsätaloudessa oli kasvanut, mutta polttomoottorin käyttöönotto traktoreissa ja moottorisahoissa tehosti työtä huomattavasti. Vaihtoehtoina oli ottaa uudet välineet käyttöön tai vaihtaa alaa. Kun kaikki ottivat uudet välineet käyttöön, ei työntekijöitä enää tarvittu yhtä paljon kuin aikaisemmin. Samaan aikaan työpaikkoja syntyi teollisuuteen ja palvelualoille, ja suuri maaltamuutto alkoi.

– Hankaluus oli siinä, että uudet työpaikat syntyivät hitaammin, jolloin alkaa muuttoliike Ruotsiin työn perässä. Rakennemuutos mahdollistaa elintason nousun ja vähentää raskaita töitä, mutta jos uusien työpaikkojen syntyminen on liian hidasta, syntyy erilaisia ongelmia, kertoo Tiainen.

Teollisuusyhteiskuntaan siirtyminen ja valtiovetoinen teollisuus toimivat hyvin. Tehokkuuden kasvattamiseen ei ollut syitä. Jos vienti ei vetänyt, voitiin markan arvoa devalvoida. Idänkauppa oli suhteellisen helppoa. Sitten alettiin puhua tehottomasta pääomasta. Niille haluttiin kuitenkin jatkossa parempaa tuottoa. Tehottomasta rakenteesta irrottautumisen jäljet näkyvät vielä 2000-luvulla.

– Euroon siirtymisen jälkeen va-

luuttakurssia ei ole voinut rukata, mutta emme ole kuitenkaan valuuttakursseista riippumattomia. Informaatioteknologia antoi met-sä- ja metalliteollisuusjalalle rakennettuun talouteen vauhtia. Samaan aikaan metsäteollisuus joutui rationalisoimaan eli lähdettiin irrottautumaan tehottomasta rakenteesta. Rakenteet eivät olleet eurokelpoisia. Se näkyi 2000-luvun alussa euron revalvaatiossa ja irtisanomisaalossa, kertoo Tiainen.

– Olennaista on asenne, että on valmis omaksuma jatkuvasti uutta. Kuten joskus on tullut sanottua: ”oppia oppimaan”, kertoo Tiainen.

80-luvulla keskustelun aiheena oli, syökö automaatio työpaikkoja. Nykyään puhutaan Kiina-ilmiöstä ja siitä, mikä on globalisaation asema työpaikkojen menetyksessä. Kyse on kuitenkin Tiaisen mukaan periaatteessa samasta asiasta eli työn korvaamisesta ja siihen vastaamisesta.

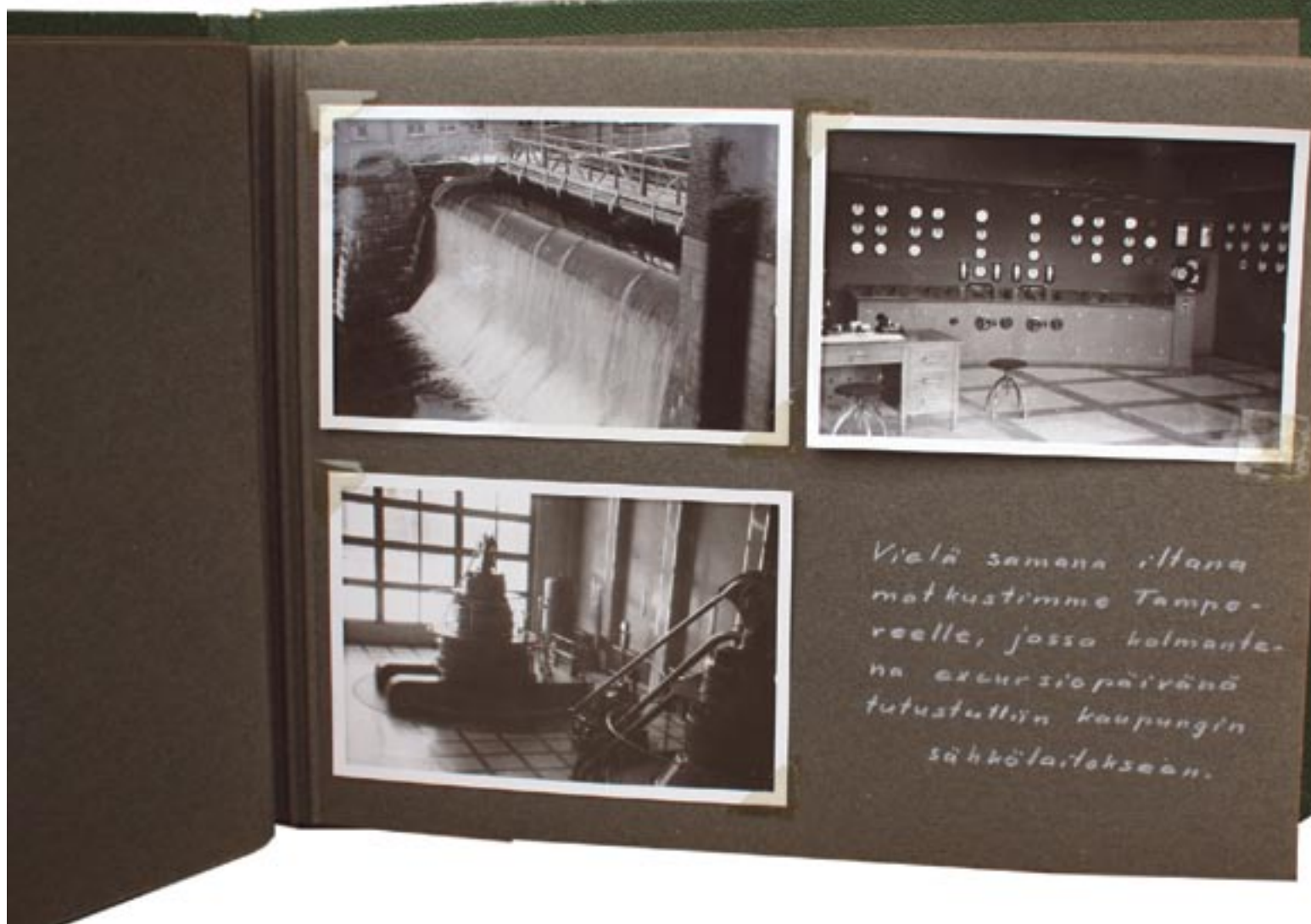
TYÖN TUOTTAVUUDEN NOUSUN PARADOKSEJA

Jos tuottavuuden kasvu saadaan aikaiseksi työllisyyden kustannuksella, se näkyy työtulojen kansanosuuden supistumisena. Jos katsotaan pelkästään työn tuottavuutta, palkkasumman kasvattaminen ja ansiotason nostaminen näyttäytyvät yrityksen kilpailukykyä heikentävinä, koska ne pienentävät pääoman tuottoa.

– Onko tähän ratkaisua? Verohelpotuksia yrityksille? Tiainen nauhahtaa.

Uuteen edistyskelliseen teknologiarakenteeseen siirtynyt yrityssektori pärjää globaalissa kilpailussa ja samalla on menty iso askel eteenpäin pääoman tuottavuudessa, mutta vievätkö teknologiset investoinnit ja pääoman tuottavuuden kasvu työpaikkoja?

– Nimenomaan investoinneissa innovatiivisuus, parempi teknologia, sisällöntuotanto, osaaminen

ja tällaiset tekijät ovat tärkeitä. Samalla kuitenkin pelätään, että se vie työpaikkoja. Itse asiassa tämä kuitenkin on tarpeellista, jotta olisi työpaikkoja. Kun pääoman tuottavuus on parempi, kasvu voi olla työllistävämpää. Osaamispainotteiselle työlle on tällöin enemmän tilaa taloudessa, visioi Tiainen.

Kolmantena paradoksina ajatellaan uuden teknologian vievän työpaikkoja Kiinaan, mutta tässäkin Tiainen näkee uuden teknologian sisältävän myös mahdollisuuksia.

– Jos teknologia johtaa parempaan pääoma-, luontoresurssi-, työ- ja kokonaistuottavuuteen, tulee työn rooli taloudessa keskeisemmäksi. Saadaan enemmän tilaa sellaiselle rakenteelle, jossa on hyvä työllisyys ja laadukkaat työpaikat.

HYVINVOINNIN JAKO

Suomen bruttokansantuote ja tuottavuus eri mittareilla nousevat, mutta tämä ei ole yhteisen hyvinvoinnin tae. Viimeaikainen kehitys on vienyt yhteiskuntaa kahteen suuntaan. Pääomatulojen osuus on kasvanut ja tötölojen pienentynyt. Samaan aikaan työvoima jakaantuu korkeapalkkaisiin huippuosaajiin ja varattomiin pitkäaikaistyöttömiin. Miten hyvinvoinnin voisi jakaa?

Toisaalta pitää turvata investoijalle oikeus hyötyä omista investoinneistaan ja toisaalta jakaa kakkua sellaisille aloille, joiden voidaan ajatella olevan välttämättömiä kokonaisuuden kannalta, vaikka ne eivät olisikaan rahallisesti tuottavia yksittäiselle investoijalle. Investointeja ei synny, mikäli niistä ei ole investoijalle itselleen hyötyä. Toisaalta taas edes yritykselle itselleen ei ole pitkällä tähtäimellä hyvä saada kaikkea tuottoa itselleen.

– Koulutus on yksi esimerkki. Jos yritys investoi henkilökunnan koulutukseen ja henkilökunta vaihtaa yritystä, yritys ei saa investoinnista hyötyä itselleen. Tästä seuraa, että yhteiskunta ottaa hoitaakseen tämän tyyppisiä asioita, Tiainen kertoo.

Ilman korkeantason koulutusta yrityksillä ei ole jatkossa yhteiskunnalle tärkeitä osaajia. Muita jakoon liittyviä asioita ovat yhteiseen hyvään liittyvät edut. Markkinatalous ei ota huomioon esimerkiksi ympäristöön tai ihmisiin liittyviä arvoja. Näissä asioissa markkinavoimien vastapeluina toimivat ympäristöjärjestöt ja ay-liike. Demokraattisessa järjestelmässä kaikki pyritään ottamaan huomioon.

Tuottavuuden kasvu ei ulotu pelkästään tuotantoteollisuuteen. Palvelu- ja tietoyhteiskunnassa informaatioteknologian sovellukset nähdään apuna kaikkialla alasta riippumatta. Tämän vuoksi myös perinteisillä aloilla tarvitaan uudenlaista osaamista ja lisäksi käden osaamista vaativilla aloilla tarvitaan uusia taitoja. Tiainen uskoo esimerkiksi siivous- ja rakennusalan pysyvän käden osaamista painottavina aloina, mutta samalla mukaan tulee uusia välineitä, materiaaleja ja aineita, joiden hallitseminen vaatii tietoa ja osaamista. Toisaalta informaatioteknologian sovelluksia nähdään tulevaisuudessa vaikkapa vanhusten huollossa. Tämä laajentaa osaamisen käsitteen koskettamaan koko yhteiskuntaa. Vaikka tulevaisuus onkin laitteiden, tarvitsevat huoltajaa muutkin kuin vanhukset.

Sähköinsinööriä kävi ekskursiolla tutustumassa suomalaisiin voimalaitoksiin vuonna 1945.

Kodit on täytetty laitteilla, jotka tarvitsevat asentajia, huoltajia ja korjaajia.

KULLALLA PÄÄLLYSTETTY KEHITYKSEN TIE?

Keskustelussa Tiainen näkemykset suomalaisen yhteiskunnan tulevaisuudesta vaikuttavat olevan täynnä mahdollisuuksia. Ihmiset osaavat ja kehitys luo työpaikkoja. Ei kai tämä näin helppoa voi olla? Mitkä ovat uhkia suotuisalle kehitykselle?

– Vaikka tulee ongelmia, niin suojautuminen on mahdollista hoitamalla asioita tietyllä strategialla. Uhkia ovat esimerkiksi öljyn hin-

nan raju nousu, ympäristöongelmat, eriarvoisuus tai rakennemuutoksen epätahtisuus, eli työpaikkoja häviää nopeammin kuin syntyy. Suojautuminen ei välttämättä onnistu, mutta synkistelyyn ei kannata lähteä.

Tiainen näkee yhteiskunnan roolin positiivisena myötävaikuttajana. Yhteiskunta voi tasata erilaisia suhdannevaihteluja, rajoittaa epätervettä toimintaa tai edistää uuden yritystoiminnan versomista.

– Aiemmin puhuttiin työpaikkojen turvaamisesta, nyt puhutaan enemmänkin siitä, turvataanko siir-

tyminen uuteen työpaikkaan, Pekka Tiainen pohtii.

Mutta eivätkö erilaiset yhteiskunnan tuet kehitä epätervettä kilpailua ja muodosta keinotekoisia rakenteita?

– Voisi sanoa, että tuet eivät ole mikään tavoite, mutta käytännössä ne ovat tarpeellisia. Jos työn markkinaehtoinen tuottavuus on matala kuten vanhusten palveluissa, niin yhteiskunta tulee järjestämään asioita, jotka muuten jäisivät tekevämmä. Toisaalta esimerkiksi Latinalaisen Amerikan taloustieteessä on perusteltu, että uusi toiminta vaatii tukea. Sitä voisi verrata hentoiseen taimeen joka kuolee suojaamattomana, mutta pienellä tuella siitä voi kasvaa vaikka miten iso juttu, vastaa Tiainen.

Puheissaan Tiainen painottaa paljon osaamisen merkitystä. Osavan työvoiman tuottavuus on suurempi kuin osaamattoman ja näin tulojaossa myös työntekijällä on paremmat mahdollisuudet saada oma palansa kakusta. Teknologisessa kehityksessä mukana pysyminen vaatii kuitenkin eräänlaista aallon harjalla ratsastamista. Onko suomalaisista osaajiksi tai haluavatko he kouluttautua jatkuvasti?

– Parempi sana on kehittää itseään. Varmasti haluaa, mutta sen pitäisi olla enemmän lähtöisin siitä, mitä ihmiset haluavat tehdä. Ongelmat tulevat siitä, jos yritetään kouluttaa johonkin sellaiseen, mihin ihmiset eivät koe soveltuvansa.

– Suomalaisen yhteiskunnan etu on siinä, että koulutus ulottuu koko väestöön. Kysymys on siinä, että jos koko väestölle voidaan opettaa aakkoset, öökköset ja perusalgebra, niin oppiiko koko väestö uuden teknologian. Sanoisin, että on syytä olla jonkin verran optimisti. Miksei pääosa väestöstä voisi omaksua uuden teknologian välineitä kuten kännykkä, siihen vain pitää satsata.

Eioota tyhjästä

Julkun alkulähteillä

Ensimmäisen lehden toimittajia poseeraamassa Korpilammen hengessä. Vasemmanpuoleisin on Tapani Kivinen.

WAPPULEHDET MIELLETÄÄN USEIN KUMMALISIKSI HÄRPÄTTIMIKSI TAI HAUSKAKSI ULISLUKEMISTOKSI. LEHDILLÄ ON KUITENKIN MYÖS SYVEMPI VAIKUTUS TEEKKARIKULTTUURIIN JA TOIMINTAAN. KAHDEN ENSIMMÄISEN JULKUN PÄÄTOIMITTAJA, ARKKITEHTI TAPANI KIVINEN KERTOO, MISTÄ KAIKKI SAI ALKUNSA JA MITEN NEUVOSTOLIITON HAJOAMINEN ON VAIKUTTANUT JULKUN HUUMORIIN.

Vuoden 1978 paikkeilla Helsingin wappulehtimarkkinoilla olivat vuorossa Äpy ja tamperelaisen Tampin edeltäjä Gulliveri. Otaniemessä oltiin kuitenkin huolestuneita Gulliverin tasosta ja todettiin, että pääkaupunkiseutu tarvitsee toisen wappulehden.

– Lähdimme omaehtoisesti liikkeelle, kehitelimme itse juttuja tyhjistä ja loimme oman toimituskulttuurimme. Neuvoja ei hommaan juurikaan saanut, eikä oikeastaan kyselytkään, kertoo Kivinen ensimmäisen lehden teosta.

Wappuna 1978 ilmestyi ensimmäinen Julkku ja samoilla markkinoilla oli myös Gulliveri. Ihmisten suhtautuminen uuteen lehteen oli odottavan innostunut. Silloin ei pidetty nykyisen kaltaisia massiivisia julkistuksia, vaan vain pieni infotilaisuus Dipolissa. Tuosta infotilaisuudesta tuli kuitenkin huikea menestys. Julkut loppuivat nopeasti jakelupisteistä eli koko painos myytiin loppuun. Kun tieto siitä, että kysyntä ylittää tarjonnan levisi myyjien tietoisuuteen, alkoi markkinahintakin nousemaan.

– Julkun hinta oli kymmenen silloista markkaa. Olen kuullut, että Julkkua myytiin parhaimmillaan jopa neljälläkymppillä.

TEKKAREIDEN TUKEMISTA

Julkku on vuosien mittaan tukenut teekkarikulttuuria eri tavoin.

– Lahjoitimme aikanaan rantasaunan rakentamiseen tuntuvan summan, jos noita merkittävimpiä muistelee, Kivinen kertoo.

Lisäksi Julkku pyöritti Teekkaribussia, jonka hinnat saatiin halvaksi subventoimalla toimintaan rahaa. Julkku jakaa edelleen avustuksia moniin teekkarihankkeisiin laulukirjoista telttasaunoihin. Tänä keväänä Julkku jakaa myös Hyvä Veli (HV) -stipendejä teekkarikulttuuria ja yhteishenkeä parantaneille henkilöille, jotka eivät muuten välttämättä saisi tunnustusta työstään.

TYYLIIKKÄÄSTI ILKEÄ

Julkun huumorin lähtökohta on pysynyt samankaltaisena alusta saakka.

– Wappuna elämä alkaa ja aurinko lämmitää. Julkku irrottelee jäätyneitä soluja ja saa ne hyrräämään kesää silmällä pitäen, toteaa Kivinen pilke silmäkulmassa.

Julkussa on myös alusta asti säilynyt logo ja Julkku-ukko, ja jossain vaiheessa mukaan tuli myös pysyvä kolumnisti Kestovitus Ketunen. Julkun huumorissa on kuitenkin Kivisen mielestä tapahtunut eräs suuri muutos.

– Aiemmin pääsi helposti retostelevaan rajan takaisella ideologialla ja Kekkosalidialla. Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen tämä pohjaton kaivo on ehtynyt. Nykyisin Julkku näyttää ammentavan juhlinnan ylistämisen lisäksi huumoriaansa populaarikulttuurista.

WAPPUELÄMYS

Kivinen näkee wappulehdet voimakkaasti teekkarien identiteettiä rakentavina ilmiöinä.

– Teekkariwappu on erikoislaatuinen ja sitä pitää vaalia. Nykyisin kaikilla on merkeillä liissteröidyt haalarit, joten teekkarit eivät ulkoisesti erotu niin omaksi joukokseen. Wappulehdet ja niiden myyminen ovat vielä sellaisia asioita, jotka erottavat näkyvimmin teekkarit muista wapun juhlijoista.

Ensimmäinen Jubileum Julkku kannustaa kaikkia teekkareita myymään Julkkua.

– Menkää ihmeessä myymään. Edes kerran. Wappulehtien myyminen on teekkarien talvisota, sellainen juttu, josta riittää kerrottavaa sitten aikuisena DI:nä.”

Parhaita kokemuksia Julkun kavereiden kanssa

Myyjät kertovat

”Itse olin phuksivappuna (v. 2000) myymässä Julkkuja pitkin keskustaa. Toi vappuhan oli keleitä tosi upea, aurinko paistoi ja kaikki olivat hyvällä päällä. Oltiin kahden kaverin kanssa otettu joku neljä-viisisataa lehteä myyntiin.

Mentiin sit suoraan ekana aamuna ennen seitsemää Pasilaan ja suoraan Soneran konttorille. Alakerran vartijatypille sanottiin, et maailman parhaat Julkku-myyjät saapu nyt. Äijä oli, että ”ehi, te ette mee minnekään”. Sitten otettiin soitto kerrokseen ja sieltä joku pikkujohdaja langanpäähän. Kovat kehumiset nousukunnosta (siis firman), ja ovethan aukesivat. Julkkuja meni varmaan 80 vajaassa tunnissa. Tiukalla asenteella jatkettiin seuraavaan firmaan ja oltiin ekan päivän jälkeen myyty melkein kaikki Julkut.

”Omakohtaisesti koettua: ensin kamalassa yliiripunnassa (am. hangover) ja sitten vahvassa nousukiidossa eräänä vappupäivänä myin 20 Julkkuja kävelymatkalla Espä-Ullanlinna. Kohderyhmistä paras oli parrakas, noin viisikymppinen teekkarilakilla varustettu ravintolasta ulostuleva mieshenkilö.

”80-luvun lopulla oli tapana hankkia aina faijan vanha lava-auto vappulehtikampanjaan. Siihen lastattiin rumpuja ja muita päristimiä ja koko myyntipoppoo. Kierreltiin ympäri eri paikalliskeskuksia pääkaupunkiseudulla, ja kauppa kävi helvetisti. Kaikki tietenkin meni mikä tuli, mut sehän oli ajan henki.

”Oltiin Timpan kanssa myymässä lehtiä espalla, ja lehdet eivät oikein tahtoneet mennä kaupaksi. Timo rupesi lualamaan ostoskärryssä ja pitämään jotain monologia itsäksän poliitikasta ja vappulehdistä. En jaksanut kuunnella vaan menin ottamaan päikkäreitä viereiselle penkille. Jonkin ajan kuluttua joku ukkeli tuli herättämään mut ja kysyi, että myynkö vappulehtiä. Kysyin, että montako laitetaan ja mies totesi että ”kaikki”. Myin sitten 30 lehteä kerralla tekemättä yhtään mitään, kun taas Timppa joutui jatkamaan myyntiä iltaan asti.

”Ulliksella vaeltelin siellä täällä myyden Julkkuja ja hyvin niitä menikin kaupaksi, kun vaan osasi oikein esittää asiansa. Myynninedistämisaluna

minulla oli mukana litran Beafeater-pullo, josta jakelin naukkuja potentiaalisille asiakkaille. Ja tietenkin vähän itsellenikin. Ylärinteessä oli sellainen vähän vanhemman väen picnicpöytä, jossa oli selkeästi jo nautittu muutama ylimääräinenkin aamupäivän aikana. Varsinkin seurueen naiset olivat täysin haltioissaan myyntipuheista ja valmiita ostamaan lehden, mutta isohko mieshahmo oli voimakkaasti eri mieltä: ”Poeka, ensin ginit, sitten katsellaan!”. Maisteltuaan ”hieman” kupaat syntyvät. 21 Julkkuja ja noin kaksi desiä giniä meni, mutta loput ginit ja rahat taskussa oli aika tyytyväinen olo.

”Olimme päättäneet mennä myymään lehtiä Töölön jalkapallostadionille ennen

HJK:n kauden ensimmäisen kotiottelun alkua. Jalkapallohan on tunnetusti silmää tekevien laji, ja ajattelimme julkimoiden ostavan vappuhuumoria innokkaasti. Saimme myytyä lehtiä mukavaan tahtiin, ja ostajien joukossa oli esimerkiksi legendaarinen Arvi Lind. Sai-Pan nahkatakkiin sonnustautuneen Arvin ostopäätös oli nopea, ja hän oli ostokseensa erittäin tyytyväinen. Mainittakoon, että silloinen jalkapallomaajoukkueemme päävalmentaja ei lehteä ostanut, mikä vaikutti epäilemättä joukkueen esityksiin loppukaudella!

”Olimme myymässä lehtiä Vantaalla VTI:n edustalla. Vartijat eivät tavallisesti suhtaudu kovin suopeasti myyntiharrastukseen, joten vartijan lähtiessä saapumaan kohti aloimme keräillä varusteitamme ja suunnitella poistumista. Vartija tuotti kuitenkin meille iloisen yllätyksen ilmoittaessaan halunsa ostaa lehden meiltä. Kerroimme kuitenkin hänelle vartijoiden tavallisesta suhtautumisesta haalaripukuksiin myyntiin. Tähän vartija totesi: ”Eiköhän se ole ihan okei, että te myytte tässä, kun toimitusjohtajakin näytti teiltä lehden ostavan.”

”Olin myymässä Julkkuja vuonna 2004, ja myynti meni muistaakseni hyvin.

Sattuneesta syystä muistikuvat ovat vähäiset, mutta koska lehtiä meni ja rahaa löytyi taskusta vielä aamulla, uskon lehtien menneen kuin kuumille kiville.

Samana wappuna kaverilta lopuivat rahat, ja ratkaisu oli helppo. Sata kappaletta Julkkuja pakettiauton takakontista ja baanalle. Kaveri ilmestyi seuraavana päivänä onnellisena kaikki Julkut myyneenä ja tietenkin Julkku-krääsään pukeutuneena.

Äpyjen kanssa myynti ei ole ollut yhtä ruusuista. Keväällä 2003 Äpyn myyjä oli Ulliksella todella vähän. Vaikka olin hukannut taas muistitani puolet ja olin myyntitavoitteista selvästi jäljessä, sain kaikki

myytyä, koska muut Äpy-kauppiaat pelkäsivät sadetta ja loistivat pois saolollaan.

Pöytälliina-Äpy sen sijaan oli uskomattoman hankalaa myytävää. Paraskaan mainospuhe ei purrut, huonoinkaan vitsi ei naurattanut, eikä lehti mennyt kaupaksi edes säälistä. Myyntiin tuhrautui aikaa käsittämättömän pitkään, ja parhaaksi taktiikaksi muodostui noin 4-vuotiaiden lasten ympäripuhuminen, jolloin ”äitiäitiotetaanäpyjookojookojooko” sai kiusalliseen tilanteeseen joutuneen vanhemman heltymään. Sen jälkeen päätin, että en myy enää yhtään Äpyä ikinä.

(Päätimme tarjota Julkulle tänä vuonna hieman enemmän näkyvyyttä Polyteekkarista ihan vain Sitsi-miesliiton kiusaksi.)

JULKKU JULKAISTAAN 25.4.

Tänä vuonna ilmestyvä vappulehti Julkku paljastetaan tiistaina 25.4. kello 18 TKK:n A-salissa.

Polyteekkari sai haastateltavakseen Julkaisusta vastaavan Julkaiseum Julkun.

– Tänä vuonna olemme panostaneet eritoten draaman kaaritikien eheyteen, tokaisee Julkaiseum.

– Yleisö saa nähtäväkseen sangen hämmäntävän salapoliisimysterion, joka tulee mullistamaan lajityyppin perinpohjaisesti. Pääosaa esittää juuri Suomen kiertueelta palannut universaali playboy, jonka henkilöllisyys on pidettävä kansallisen turvallisuuden takia salaisena.

Julkaisu on perinteisesti huipentunut itse lehden paljastukseen, ja niin on asian laita tänäkin vuonna:

– Totta kai lehden ilme on se suuri salaisuus, joka pa-

mautetaan julki tuona kohtalokkaana tiistaina. Mutta tarjolla on myös erinomaista tunnelmaa, josta on mainiota lähteä rakentamaan wappufiilistä, kommentoi Julkaiseum.

Tänä vuonna Julkun Julkaisu pidetään aiemmista kerroista poiketen A-salissa.

– Tilat rupeavat käymään turhan pieniksi tämän tason spektakkelille, joten jouduimme siirtymään Smökistä pois. Olemme pohtineet shown siirtämistä Hartwall-areenalle, mutta siellä on kokemustemme mukaan liian liukas keskialttia. Ja onhan se hieman syrjässä Otanien metrottomasta polista, toteaa Julkaiseum ja jatkaa:

– Jos haluaa istumapaikan, kannattaa tulla ajoissa paikalle tai ryhtyä Julkku-myyjäksi. Myyjille järjestetään ennen Julkaisua VIP-tilaisuus tarjoiluineen ja heille on myös varattu eturivin paikat.

**VAROKAA
ITSESTÄÄN
LIIKKUVIA
POSTELJOONEJA**

PO och RWBK reser till Sverige och tillbaka – vaikka letkajenkkää

POLYTEKNIKKOJEN ORKESTERI JA RETUPERÄN WBK YHDISTIVÄT VOIMANS JA SUUNTASIVAT KOHTI RAKASTA LÄNSINAAPURIA KEVÄTKIERTUEEN MERKEISSÄ.

Matkaan lähdettiin Ota-niemestä kahdella bussilla torstaina 30.3 noin 90 hengen voimin. Ensimmäisestä tavoitteesta, ehtimisestä Turkuun ennen laivan lähtöä, suoriuduttiin kunnialla. Huomattavasti haastavampi tehtävä oli ehtiä ajoissa laivasta maihin. Huolimatta jäiden kolinasta (tai laivan viihdetarjonnasta) johtuneesta unen vähäisyydestä into päästä Ruotsiin oli niin palava, ettei laivan aikainen satamaan saapuminen tuottanut ongelmia. Matka Tukholmasta kohti Karlstadia ja Göteborgia saattoi siis alkaa.

LAPIN LUMOA JA SUOMALAISTEN SISINTÄ OLEMUSTA

Ruotsissa PO:n kiertueohjelmiin kuuluvat Einar Englundin Valkoinen Peura sekä Jean Sibeliuksen 2. Sinfonia, D-duuri. Valkoinen Peura on samannimistä kotimaista elokuvaa varten luotua musiikkia, jonka sävelistä huokuvat Lapin jylhät maisemat ja šamanistinen tunnelma. Teoksen eri osissa voi kuulla poroajojen vauhtia, hyttysparven ininää, tuulen tuiverrusta tuntuilla sekä surun sinisiä sävyjä.

Sibeliuksen 2. Sinfonia kätkee sisäänsä tunteiden koko kirjon. Tunnelma vaihtelee äärimmäisestä ahdistuksesta ja tuskasta syvän rauhan ja elämän kauneuden löytymiseen. Sointu- ja sävelkuluissa on jotakin sellaista, jonka avulla Sibeliuksen teokset voi erottaa muista, jotakin, joka tavoittaa suomalaisuuden sisimmän olemuksen.

Ensimmäinen konsertti soitettiin perjantai-iltana Karlstadissa, toinen seuraavana iltana Göteborgissa. Vaikka yleisöryntäyksestä voidaan tuskin puhua, ei orkesterillamme tuntunut olevan vaikeuksia saada itsestään kaikkea irti. Erityisesti Karlstadissa vaisusti menneen keraaliharjoituksen ja konsertin välissä tapahtui ihmeitä. Orkesteri oli perjantain konsertissa parhaimmillaan; varsinkin Sibeliuksen 2. Sinfonia tarjosi nautinnollisia hetkiä soittajien ja kapellimestarin lisäksi, varmasti myös yleisölle. Orkesterin suoritukseen myös seuraavan illan konsertissa voi olla tyytyväinen, vaikka univaje sekä noudatettu ruoka- ja juomavalio luultavasti hie- man vaikuttivat keskittymiseen.

RWBK oli jälleen päättänyt hemmotella yleisöä Uudemman ranskalaisen Torwimusiikin helmillä. Ensimmäisenä kuultiin Nicolai Rimsky-Sinebrychhoffin kappale Schehehe, joka palopuheen mukaan ”berättar om finländarnas svårigheter att lära uttala svenska”. Musiikin

Kuva: Juho Seppäsen kamera-kännykkä

HANNA MUSTANIEMI

Aamuneljän letkajenkkää majapaikan käytävällä.

lisäksi palokuntalaiset todella ihasuttivat myös puhumalla mitä kauneinta ruotsia. RWBK:n puoliajalla kuultiin lisäksi Leonid Brezhnevin Westend Story sekä George Lucasin Trollkarlens kärring. Ja kuultuaan kulttuuria yleisöllä oli mahdollisuus myös nähdä sitä atleettisen voimisteluesityksen muodossa.

KARONKKA, KARONKKA, KARONKKA MAJA...

Konserttia seuraa aina karonkka (niille, jotka eivät termiä tunne, kerrottakoon, että kyse on juhlimisesta). Perjantain konsertin jälkeen kokoonnuimme siis hotellimme ravintolaan nauttimaan toistemme seurasta, maittavasta illallisesta sekä (juoma)lauluista. Yhteinen illanvietto huipentui pyörähtelyyn tanssilattialla salonkiorkesterin tahdissa.

Pidemmän kaavan mukaan juhliittiin lauantaina Göteborgissa kun molemmat konsertit olivat ohi. Göteborgin karonkan meille olivat järjestäneet ”Ruotsin Humpsvakarna” eli Chalmersin yliopiston Alliansen-orkesteri. Ruotsalaiset ystävämme olivat tehneet hienoa työtä keittiön puolella: sekä pane-roitu leike että jälkiruokana tarjottu suklaakakku kermavaahdon kera maistuivat erinomaisilta. Kielimuurin yli kiivettiin komeasti: teekkari-laulut kaikuivat vuoroin suomeksi, vuoroin ruotsiksi, ja illan edetessä useimpien ruotsin kielen taito kohosi täysin uusiin sfääreihin.

Jotta bussikuskien vireytys olisi säilynyt kohtuullisena jouduimme siirtymään karonkasta majoituspaikkaamme Lisebergin leirintäalueelle jo sunnuntain ensimmäisinä

tunteina. Näin ollen meillä ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin jatkaa soittoa ja tanssia majapaikassamme. Sitä paitsi rakennuksessa majoittui ainoastaan PO:n ja RWBK:n soittajia – tai niin luulimme, kunnes aamuyöllä havaitsimme käytävällä wc:stä tulossa olevan, uupuneelta näyttävän naisen. Tuottamistamme suloäänistä eivät luultavasti ilahduneet myöskään alueella majoittuneet karavaanarit. Urhein heistä saapui aamutakkiin pukeutuneena kainosti pyytämään, josko voisimme sulkea avoinna olevan ikkunan ulos kantaautuvan metelin vaimentamiseksi. Itse päätin tehdä tuttavuutta nukkumatina kanssa jo pari tuntia ennen aamunkoittoa. Hiljalleen hiipivän unen läpi saatoinkin vielä kuulla letkajenkan askelten töminää, joka toi mieleeni lähinnä pillastuneen norsulauman.

(PO-)fuksina en ole vielääkään lakannut ihmettelemästä PO:n ja palokunnan urosten sulavaa liikumista tanssilattialla. Ja rohkenen väittää, että moniin naisiin tangon tuliset taivutukset vetoavat enemmän kuin se, että mies osaa korjata tulostimen.

EXCURSIOITA YHDYSVALTALAISEEN AJATTELUUN, SUKLAAN MAISTELUUN SEKÄ BANAANILAI-VOIHIN

Mitä olisikaan kiertue ilman ex-cuilla? Karlstadissa tutustuimme StoraEnson tutkimuskeskukseen. Huolimatta suomalaisten yleisesti ottaen säkenöivästä ruotsin kielen taidosta esittely oli jostakin syystä päätetty pitää englanniksi. Alun paikollisen, joskaan ei onneksi pitkäl-

lisen, yritysesittelyn jälkeen saimme kuulla tutkimustyöstä, joka tähtää turvallisen lääkepakkauksen kehittämiseen. Kehitystyön pahimpana ongelmana oli tutkijan mukaan se, että pakettiin painetut ohjeet, jotka toimivat Skandinaviassa, olivat yhdysvaltalaisille liian monimutkaiset. Mutta – kuten esittelijä kiirehti lisäämään – tämä ei suinkaan johdu siitä, että amerikkalaiset olisivat meitä tyhmempiä, vaan ajattelun erilaisuudesta. Right.

Esittelyn jälkeen pääsimme käytännön toimiin: maistamaan suklaata. Tehtävänämme oli valita kahdesta näytteestä se, jossa oli siivumaku. Sitä tutkimuskeskuksessa tekee kymmenen ihmistä työkseen päivittäin.

Göteborgissa excursiokohteemme oli kaupungin satama. Kiertoajelulla satamassa saimme ihastella muun muassa paria tuhatta uutta autoa sekä edellisenä päivänä saapunutta tärkeää ja odotettua rahtilaivaa, joka kuljetti – banaaneita.

”AAMU ON BUSSIKUSKIN PARASTA AIKAA”

Kiertue-elämä koostuu suurelta

osin linja-autossa matkustamisesta. Kun huolto pelaa ja virvokkeita on mukana riittävä määrä, on samaan kulkuneuvon suljettuna oleminen omiaan luomaan ryhmähenkeä. Bussimatkojen iloksi mukaan oli toki otettu myös laadukkaita elokuvia, kuten Autohujarit ja Vanishing Point, joista jälkimmäistä joku intoutui kehumaan jopa huonoimmaksi koskaan näkemäkseen elokuvaksi. Luultavasti kyseisen ajan käyttäminen torkkumiseen linja-auton ergonomisesti muotoilluilla, tyylikkäästi verhoilluilla istuimilla oli sittenkin kannatettava idea.

Aamu lieene bussikuskien parasta aikaa, kuten joku viisaasti totesi wc:hen jonottaessamme. Ainakin maanantaiaamuna palatessamme lumiseen Suomeen bussissa oli huomattavan hiljaista. Havaittavissa alkoi olla runsaan valvomisen aiheuttamaa uneliaisuutta, mikä takasi bussikuskille, että melu pysyi työsuojelulaissa sallittujen desibelimäärien rajoissa.

Kokonaisuutena kiertue tarjosi kaikkea, mitä toivoa saattaa: hyvää seuraa, irtautumista arjesta, hauskanpitoa sekä hienoa musisointia. Koska lähdetään uudestaan?

POLYTEKNIKKOJEN ORKESTERIN KEVÄTKONSERTTI

Polyteknikkojen Orkesterin perinteinen kevätkonsertti pidetään keskiviikkona 12.4. kello 19.00 Tapiolasalissa.

Konserttia johtaa Petri Komulainen, solistina mezzosopraano Essi Luttinen. Ohjelmassa kuullaan Englundin Valkoinen Peura, Mahlerin Vaeltavan Kisällin laulut, sekä Sibeliuksen Sinfonia No. 2, D-duuri.

Liput 6/12 euroa Lippupalvelusta, orkesterilaisilta tai ovelta.

Kampus keskustelee

POLYTEEKKARIN MIELIPIDEPALSTALLA SANA ON VAPAA KAIKILLE LUKIJOILLE. TOIMITUS@POLYTEEKKARI.FI.

Tulorajojen korotus kannustaa toimeliaisuuteen

Otaniemen Keskustaopiskelijat ry pitää tervetulleena viimeaikaista keskustelua opintotuen tulorajojen korottamisesta. Opintotuen tulorajat ovat kaikkein vaikeimmin jälkeen jäänyt opintotuen osa. Tämä näkyy nykyisin monen yliopisto-opiskelijan arjessa, tuloloukkuna. Tämä tuloloukku tulisi purkaa pikimmiten ja nostaa tulorajoja (505:sta 600aan ja 1515:sta 2000een). Tämä ratkaisu ei merkittävästi nosta valtion opintotukimenoja, mutta helpottaa monen opiskelijan arkea ja nopeuttaa valmistumista.

Me pidämme tärkeänä, että opiskelijoilla on mahdollisuus hankkia opiskeluaikana rahoitusta opintoihinsa oman alansa palkallista harjoittelua tehden. Tämä tukee näiden opiskelijoiden opintoja osaamisen ja motivaation kehittymisen kautta sekä helpottaa merkittävästi työllistymistä valmistumisen jälkeen.

Meidän mielestämme ahkeruudesta ei saa sakottaa. Jos opiskelija suorittaa opintoja vaaditun määrän ja sen lisäksi haluaa tehdä osaaikaisesti oman alansa töitä sivussa ja lisäksi luonnollisesti kesällä kesätöitä, ei häntä saa rangaista siitä.

Me haluamme myös korostaa tarvetta kehittää opintotukea ns. kannustavaan suuntaan. Opintotuen tarkoitus on antajan näkökulmasta hankkia uutta työvoimaa kansakunnalle ja valtion tehtävä on valvoa, että annettu rahoitus opintoihin tulee käytettyä tehokkaasti (tai ei ainakaan tehottomasti). Tästä syystä opintotukea voitaisiin käyttää voimakkaammin mahdollistamaan ripeä opiskelutahti. Toisin sanoen mielestämme tosissaan opiskeleville voitaisiin kohdistaa enemmän opintotukea kuin ”opiskelua harrastaville”.

Kannustavuuden näkökulmasta tehokkaampaa on korottaa tuettoman kuukauden tulorajaa reilummin kuin tuetun. Tämä laskee opiskelijan kokemaa marginaaliveroastetta: tällä hetkellä tienatusta eurosta tulee opiskelijan kukkaroon alle 50 senttiä ja loput menee valtiolle veroina ja takaisin maksettavina opintotukina.

Opintotuen tuloriippuvuus aiheuttaa myös kuoppia opiskelijoiden ansiokäyrään ja epätoivoista optimointia aina vuoden lopussa. Aina ei ole kannattavaa tienata ylimääräistä kymmentä euroa, tai kesätyöstä vuoden lo-

pulla rapsahtavat lomarahat käyvät harmittamaan, jos kiitoksena joutuu maksamaan vielä yhden opintotukikuukauden (259,01 euroa ja asumislisä) takaisin valtion kassaan. Tämä on myös ehdottomasti yksi järjestelmän korjausta vaativista yksityiskohdista.

Otaniemen Keskustaopiskelijat ry

Pleksi vastaa Peterille

Peter Kenttä kirjoitti Polyteekkarin edellisessä numerossa (6/2006) ruotsinkielisten asemasta suomalaisessa yhteiskunnassa ja TKY:llä. Hän kiinnitti huomiota siihen, että henkilöt, jotka ovat aktiivisia sekä Teknologföreningenissä että TKY:llä, osaavat hyvin suomea. Kuitenkaan suuri osa TF:n jäsenistä ei osaa sujuvasti suomea. Hän esitti tärkeän kysymyksen: diskriminoiko TKY tiedostamattaan ruotsinkielistä osaa jäsenistöään? Lisäksi Kenttä nosti esiin eräitä esimerkkejä kielteisistä asenteista ruotsinkielisiä kohtaan, joita hän on kohdannut Suomessa.

Yliopistoasetuksen ja ylioppilaskunnan omien sääntöjen mukaan TKY on kaksikielinen ylioppilaskunta. TKY:n toimintaan ovat tervetulleita kaikki jäsenet ikään, sukupuoleen tai äidinkielen katsomatta. Tämä on ehdottoman tärkeä periaate, josta ei voida tinkiä missään olosuhteissa.

On toisaalta ymmärrettävää, että monelle äidinkielenään ruotsia puhuvalle voi kynnys astua TKY:n toimintaan olla korkeammalla kuin monilla muilla. Valtaenemmistö tämän hetken toimijoista ja ennen kaikkea jäsenistöstä on suomenkielisiä. Tämä tarkoittaa sitä, että myös jäsenpalveluita on tarjottava hyvällä suomenkielellä. On myös tunnustettava, että ruotsinkielellä on vaikea toimia ylioppilaskunnassa ja sen eri toimielimissä, esimerkiksi edustajistossa. Tämä epäkohta on kuitenkin osa laajempaa ongelmaa koko yhteiskunnassa. Esimerkiksi pakollinen toisen kotimaisen kielen koe poistui ylioppilastutkinnosta pari vuotta sitten. Yliopistoissa opiskelija selviää ruotsin opinnoista tekemällä yhden pakollisen kielikokeen. Tieteessä englanti on vallannut alaa kummaltakin kotimaiselta kieleltä. Tätä taustaa vasten ei ole yllättävää, että ruotsin taito Suomessa on pikemminkin heikentynyt kuin parantunut.

TKY ei voi muuttaa koko maailmaa, ei edes

Suomea. Sen sijaan voimme vaikuttaa siihen, että yliopisto tulevaisuudessaakin on kaksikielinen. TKY:llä tähän asiaan on selvä kanta: Edustajiston hyväksymän koulutuspoliittisen linjan mukaan ”teknillisen korkeakoulun pääasialliset opetuskielet ovat suomi ja ruotsi”. Omassa toiminnassaan TKY voi huomioida kaksikielisyyden vaatimuksen viestimällä molemmilla kotimaisilla kielillä – toki käytännön resurssit huomioon ottaen. Esimerkiksi ylioppilaskunnan lehdessä olisi hyvä olla kirjoituksia myös ruotsiksi. Näinhän toimitaan vaikkapa Tekniikka&Talous-lehdessä. Tähän edustajistoryhmä Polytekarna taustaryhmittymineen voi varmasti tuoda oman panoksensa. Toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi kehittämään ylioppilaskuntaa hyvästä parempaan, niin edunvalvonnallisesti kuin kielellisestikin.

Aleksi Päiväläinen

TKY:n hallituksen puheenjohtaja

Kommentteja Polyteekkarista

Nuorten Akatemia ja Alko jakavat palkintoja oppilaitoksille niiden päähteettömän toimintakulttuurin kehittämiseksi. Ehkäpä TKY:n ja Polyteekkarinkin kannattaisi hakea tätä palkintoa. Opiskelijalehtien palstoillahan on jo vuosia puhuttu siitä, että erilaisten juhlien tulisi olla tunnelmaltaan sellaisia, että niissä viihdyisi ilman viinaakin, joten se on varmaankin viimeistään nyt toteutunut Otaonnellan opiskelijatapauksissa, vai mitä. Ja erityisesti Polyteekkari on kunnostautunut viime aikoina ottamalla uusia innovatiivisia palkkiotapoja käyttöön, jotta kirjoittajakunta laajenisi. Tämä uudistus osoittaa myös sen, että lehti tukee kotimaisten luonnontuotteiden kulutusta ja että ei ihminen elä pelkästä rahasta, vaan siihen tarvitaan muutakin – erityisesti Onaniemessä. Oppilaitospalkinnon saamista tukee varmaan Polyteekkarin tapauksessa osaltaan sekin, että sen jakamassa kirjoittajapalkkiossa kyse on nimenomaan tuon toisen palkinnonjakajan nestemäisestä tuotteesta.

Toimitus vastaa

Pitääkin harkita. Aikaisemmin meillä oli tapana maksaa noin 30 euron juttupalkkioita kirjoittajille. Tämä ei tuntunut kiinnostavan ketään, mutta kossupalkkion lanseeraamisen myötä tilanne muuttui täysin, ja innokkaita avustajia on riittänyt.

Not Safe for Work

– Terve! Oletko lukenut nyyssessä lähiaikoina?

– No tervepä terve. Enpä ole, pyrin välttämään niitä tähän aikaan vuodesta.

– Tenttikiiretkö estävät?

– Ei vaan kevät ja allergia. Olen herkistynyt koirankakkakeskusteluille. Ne saattavat vaania ihan viattomiltakin näyttävien otsikoiden takana, joten parempi kun ei ota riskiä.

– Taidat liioitella?

– En lainkaan. Olen joutunut hankkimaan oman astmapiiipunkin sen vuoksi. Tai itse asiassa monta. Pelkkä tietoisuus keskusteluis-ta laittaa silmät punottamaan.

– Niin, niistä nyyssleistä. Onko siellä ollut jotain mielenkiintoistakin asiaa?

– On toki. Suomi on liittymässä terrorisminvastaiseen rintamaan.

– Tarkoitat siis yhteistyötä Pentagonin kanssa? Onhan siitä ollut muuallakin. Vanha juttu.

– Eikö se pelota sinua?

– Yhteistyökö? Onhan tässä ollut kaikenlaista rauhankumppanuutta ennenkin. Sitä paitsi, olisihan tässä muutakin pelättävää, jos sille linjalle lähdetään. Ajattelepa vaikka Tanskan esimerkkiä.

– Totta. Eihän tässä tarvitakaan kuin vaikka se, että jonkin ylioppilaskuntalehden erovuorossa oleva toimitus päättää vappuhuuruissaan tempaista kunnolla.

– Niinpä.

– No nyt vasta pelottaakin.

– Ja aiheesta. Ja mitä yhteistyöhön tulee, niin on suomalaista teknologiaa ennenkin jo joka puolelle viety. Aatukin sai aikanaan oman Suomi-konepistoolin.

– Ahaa! Hitler-kortti! Hävisit!

– Sitruunapanta!

– Marsuteippi!

– Monty Python -vitsit!

– Nyt kun tarkemmin ajattelen, niin on tainnut tulla itsekin seurattua uutisryhmiä hie-man turhan aktiivisesti. Lainaisitko sitä inhalaattoria, taitaa olla kohtaus minullakin tulossa.

– Mikä tämä on?

– Kossupullo.

– No kai minä nyt sen näen.

– Se on se minun astmapiippuni. Aina kun uhkaa kohtaus tulla, niin siitä minä imen tujauksen tai kaksi. Joskus otan muutenkin, ihan vain varmuuden vuoksi.

– Auttaako se?

– Auttaa se. Parempaa lääkettä en ole löytänyt.

– No, jos minäkin sitten kokeilen. Nyssiallergian kanssa ei kannata leikkiä.

– Annostuksen kanssa täytyy vain olla tarkkana. Sivuvaikutukset voivat olla kammottavia.

– Kauhea kankkunen?

– Se on pientä. Voit ottaa joko rutkasti liikaa tai sitten kohtuullisesti. Välimuoto on pahin.

– Mikä siinä on vikana?

– Silloin olet niin humalassa, että saatat innostua itsekin kirjoittamaan, muttet vielä riittävän kännissä, jotta se jäisi pelkäksi yritykseksi.

Internetin isäpappa ja Kekkosen 151. valitsijamies,

Eskopoika

Kärsimys

Kärsimys on mittatilaustyötä sielullemme Jotkut sanovat sopimuksen irti eivät pelaakaan tuskan säännöillä

- Outi Perttunen

Pelkotila

Hän selittää huoneeni ovella punaraitainen tukka levottomana:

”Kuolleet vain tulevat luokseni, kun kuolevat. Ja yrittävät koskea”. Silmät tummana ja noitamaisesti viirulla hän odottaa ymmärrystä.

Vastaan rauhoittavasti: ”Ehkä sinulla on vain niin paljon elämää.”

Noita ei vastaa vaan katoaa oviaukosta. Piru

kyhjäyttää pöydälläni ja työntää sormensa ihmekukan purkin multa. Se sovittelee vaivala pirunkasvoilleen paheksuvaa ilmettä.

Kysyn siltä: ”Eihän kuolleet voi tehdä mitään pahaa?”

Piru huomaa minun huomanneen elkeensä ja siirtää pienen känsä pois kukkapurkista.

– ”Ei sitä koskaan tiedä” se vastaa ilmeettömänä.

– ”Valehtelet. Eivät ne voi mitään meille.”

Pirun katse näyttää omahyväiseltä. ”Oletko varma?”

Voiko piruun luottaa? Ihmekukka näyttää vähän nuopealta, se täytyy muistaa kastella.

- Siru (Sirpa) Kauppinen

Lääkärissä

Pieni mummeli, sellainen iloisen sirkeä oli tohtori Wekströmin vastaanotolla.

– ”Sinulta on mennyt olkajanne poikki”, sanoi tohtori.

– ”Sitten se pitää korjata heti, ennekuin on liian myöhäistä”, tiesi mummo. Jänteiden päähän vetäytyvät helposti liian kauas.

– ”En lähetä sinua kumminkaan leikkaukseen”, torjui tohtori. Mummo ihmetteli miksi leikkaukseen ei pääse ja tiedusteli sitä.

– ”Olet liian vanha.”

– ”Minkä ikäinen minun sitten pitäisi olla?”

– ”Alle 50-vuotias.”

Mummo näytti epävarmalta.

– ”Olen minä töissäkin vielä, vaikka eläkkeellä. Vedän jumppaa monta kertaa viikossa.

Mutta työterveys ei hoida tällaista. Jos nyt käsi jää rempaksi, en voi jatkaa omaishoitajana-kaan. Eikö se tule paljon kalliimmaksi jos pappajoutuu sitten vanhainkotiin?”

Tohtori kohensi silmälasiaan ja selitti hie-man laskeutuen auktoriteetistaan:

– ”Katsos: Jos kaikki pääsevät hoitojonoon, emme pysty täyttämään hoitotakuuta.”

Mummeli päätti varata ajan yksityiseltä. Hän kohtasi ymmärtäväisen ja huolestuneen tohtori Wekströmin yksityisvastaanotolla.

– ”Olkavartesi on leikattava mitä pikimiten, ennen kuin jänteen päät lyhenevät liian kauas toisistaan. Voin varata leikausajan heti ensiviikoksi.”

- Siru, Sirpa kauppinen

Nancy Drew girl detective: The Haunted Dollhouse

Nopeasti, sanokaa miettimättä, mikä on juuri nyt kaikkein kuumista kuuminta hottia? Aivan oikein: Neiti Etsivä. Entäpä mikä on toiseksi kuuminta hottia? Nopeasti nyt! Oikein taas: länsimaissa piirretyt mangatyyliset sarjikkeet, jotka käyttävät taustoina halvalla tehtyä 3D-grafiikkaa.

Kun yhdistämme nämä kaksi elementtiä, voiko tuloksena olla mitään muuta kuin uskottoman cooliuden hipein ultrakondensaatti? Juuri tästä on kyse Neiti Etsivä -sovituksessa *The Haunted Dollhouse*. Ainakin mikäli uskomme takakannen mainostekstiä, ja miksipä emme uskoisi. Kun se on oikein paperille asti painettu, niin ei meidän paikkamme ole näitä faktoja mennä horjuttelemaan.

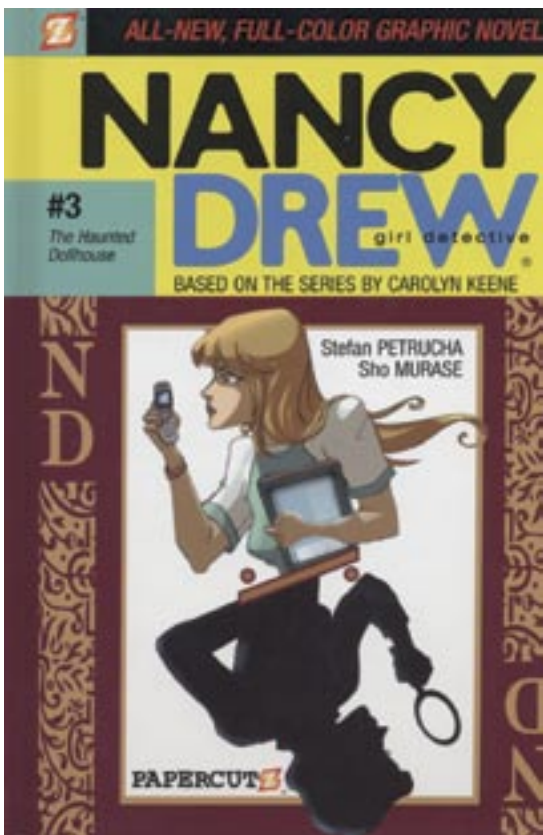
Tarina alkaa Nancyn kotikaupungista, jossa vietetään nostalgiviikkoo. Teemaan kuuluu, että kaikki pukeutuvat 30-luvun vaatteisiin ja käyttävät 30-luvun teknologiaa. Neiti Etsivä saapuu kaupungintalolle, jossa on meneillään ajan hengen mukaisten taide-esineiden näyttely. Siellä tärkein (ja ilmeisesti ainoa, koska muita ei missään vaiheessa näytetä) näyttelyesine on vanha nukketalo, jonka väitetään olevan henkien vallassa. Sen omistaa erikoinen vanharouva Blavatsky. Hän on kirjan ainoa henkilö, joka ei ole Neiti Etsivän pitkäaikainen ystävä. Mikäli et jo keksinyt, kuka paljastuu lopussa pahikseksi, saatat hyvinkin kuulua opuksen kohderyhmään. (Oikea vastaus ei sitten ole Neiti Etsivä itse, ei tämä mitään David Lynchia ole.)

Juoni on kokoelma tuttuja kliseitä vanhemmista Neiti Etsivä -sarjan kirjoista, joissa sankari löytää salakäytävän vanhasta kartanosta, pahiksen virheetön apuri muuttuu umpityhmäksi loppuratkaisun hämmöittäessä, autosta loppuu bensa keskellä myrskyä ja vihjeetömistä kavereista on pelkkää haittaa.

Koska kirjasta itsestään ei ole enää

juuri mitään sanottavaa, on pieni spekulointi varmaan paikallaan. Neiti Etsivä -kirjathan luotiin aikoinaan tahkoamaan rahaa luomalla tytöille positiivinen roolimalli. Tasa-arvo on kuitenkin edennyt kuluneen 70 vuoden aikana, eikä naispuolisessa etsivässä ole mitään vallankumouksellista. Ehkäpä sarjan pitäisi uudistua ja valmistaa tyttöjä nykypäivän todellisiin ongelmiin. Seuraavassa on omat ehdotukseni tulevien Neiti Etsivä -kirjojen aiheiksi. Annan täten kustannusyhtiölle luvan käyttää näitä miten haluavat täysin ilman korvauksia:

- Neiti Etsivä lasikaton vankina
- Neiti Etsivä yksinhuoltajana – kadonneen isän mysteeri
- Neiti Etsivä ja sikariportaan herrakerho
- Neiti Etsivä ei pääse työelämään (lapset vielä tekemättä)

Avaruus ja valo

– neljä akvarellistia Galerie Oljemarkissa

Galerie Oljemarkissa on näytteillä neljän akvarellistin tekemiä kuvia. **Pauliaukusti Haapasta, Osmo Visuria, Pekka Rynnästä ja Kalle Wikbergiä** yhdistävät väline, akvarelli, sekä näkemisen tarkkuus. Kuvia katsoessa tulee miettineeksi värejä ja avaruutta, kahta kuvataiteen peruskomponenttia. Jollain tapaa teosten äärellä tulee rauhallinen olo.

Pauliaukusti Haapasen töissä esiintyy maiseimia, latoja ja muita rakennuksia. Käytössä on lukuisia erilaisia harmaan sävyjä sekä aavistus sinistä ja valkoista. Taiteilija luonnehtii itseään sarjojen tekijäksi. Samasta aiheesta valmistuu aina vähintään kolme työtä.

Haapanen on pohjalaisen maalaismaisen kuvaaja, mutta hän on kuvannut myös kaupunkia Porvoosta Kemiin. Taidemaalarin töissä näkee myös kukkia. ”Kaikki akvarellistit tekevät kukkia”, toteaa Haapanen itse. Hänen kukkansa ovat pirteitä ja räiskähteleviä, kuin ilotulitusrakettien taivaalle luomia kuvia. Niiden väreissä on eloa ja sähköisyyttä.

Kalle Wikberg on lakeuksien kuvaaja. Hänen töissään käytetään taitavasti tummia värejä. Niistä välittyy myös avaruuden tunto, on kuin taulut aukeisivat sisälle huoneeseen ja olisivat suurempia kuin ne oikeasti ovatkaan. Wikberg käsittelee taitavasti talvisia maisemia, lunta ja jäätä. Osassa akvarelleista kuvataan metsää pehmeiden värien avulla.

Pekka Rynnäsen töitä yhdistävät lämpimät värit ja valon runsaus. Rynnäsen kuvaa kirkkaita kesämaisemia, ja hänellä on taito vangita hetket kuviinsa. Värit ovat eloisia, ne leikittelevät katsojan kanssa houkutellessa tutustumaan tauluihin lähemmin.

Maisemien lisäksi Rynnäsen kuvaa ihmisiä. Hänen alastomia vartaloita esittämissä kuviinsa on reheviä naisia ja yksi mies. Rynnäsen kertoo, että hän on säilyttänyt alastonmallien piirtämisen uransa kuluessa eräänlaisena vireessä pysymisen keinona. Niiden äärelle hän aina palaa.

Osmo Visuri käyttää akvarelleissaan sivellintä voimakkaasti, jopa raivokkaasti. Taulujen sävyt ovat täyteläisiä. Pinnat ovat laajoja ja luovat tauluihin väljyyden tunteen. Visurin aiheina ovat luonto ja kaupunki, joita hän käsittelee monella eri tapaa. Taulujen vehmaat laaksot tuovat mieleen jonkin kaukaisen maan. Visurin kuviissa on maagista sumuisuutta, aivan kuin katsoja näkisi niiden kautta maailman suuren vääristävän linssin lävitse. Visuri luo tauluihinsa voimakkaan tunnelman, johon katsojan on helppo eläytyä.

Mitä näyttelystä voisi sanoa kokonaisuutena? Ainakin sen, että nyt on löytynyt neljä erilaista tekijää, joiden tuotantoon varmasti kannattaa tutustua. He näyttävät akvarellin monet mahdollisuudet. Ja niille, joita taide kiinnostaa si-joitusmielessä, voi todeta, että akvarellit ovat varsin kohtuuhintaisia.

Näyttely on nähtävissä Galerie Oljemarkissa 16.4. asti.

Mikä liikuttaa, Koistinen?

Kaurismäen toinen trilogia päättyy

Aki Kaurismäki päättää yhteiskunnan rajamailla sinnittelevien, elämän peruselementeistä kamppailevien hahmojen kautta kerrotun Suomi-trilogiansa elokuvaan *Laitakaupungin valot*. Vuonna 1996 valmistunut Kauas pilvet karkaavat kertoi työttömyydestä ja sitä kauden vuoden kuluttua seurannut Mies vailla menneisyyttä asunnottomuudesta. Helmi-kuussa ensi-iltansa saanut päätösosa suomii yksinäisyyttä, joka on koitumassa hyvällä sydämellä kirokun yövartijan kohtaloksi.

Kaurismäki kuvailee Janne Hyttiäisen esittämän päähenkilön etsivän ”Chaplinin pikku kulkurin lailla kovasta maailmasta pientä säröä, josta ryömiä sisään”, mutta Koistisen kohdalla komiikka on kadonnut aikoja sitten. Maailma ei suo hänelle surkeintakaan mahdollisuutta, vaan haluaa päinvastoin käyttää tämän hiipuvan toivon ja loputtoman yksinäisyyden hyväksi viimeiseen asti.

Rikollisten tarkoituksien ja kohtalon oikujen ohjaamia tapahtumia muokkaa Koistisen kaksijakoinen luonteenlajuus; toisaalta tinkimätön moraali ja tahto, mutta toisaalta kyvyttömyys muuttaa asioita ja välinpitämättömyys sitä kohtaan, että vähätkin elämän rippeet valuvat käsistä.

Hänet satimeensa saava toivottomuus ruumiillistuu ohimennen vilahtavassa Kati Outisen

kassaneidissä, joka sai elämästä pienen erävoiton elokuvassa Varjoja paratiisissa, mutta vaikuttaa nyt, 20 vuoden kuluttua, Koististakin murjotummalta ja lopullisesti osansa nielleeltä istuessaan jälleen liukuhihnan takana.

Tasapainoilua terrorismista

Komentajakapteenit **Janne Herrala** ja **Juha-Antero Puistola** ovat tehneet hatunnoston arvoisen teoksen *Terrorismi Euroopassa*. Alaotsikko *Terrorismi äärimmäisen poliittisen, taloudellisen ja kulttuurisen turhautumisen ilmentymänä* kuvaa selkeästi teoksen militaristisen kuivakkaa akateemisuutta.

Yleisteoksena terrorismin raadolliseen maailmaan *Terrorismi Euroopassa* on kelpo opus, mutta jää vaadittujen rajausten johdosta suppeaksi. Kirjassa tehdään luotaus terrorismin historiaan Euroopassa ja Lähi-idässä sekä luonnollisesti myös tämän hetken tilanteeseen, jota dominoi ääri-islamilainen toiminta.

Tosin ikävä kyllä kirja ei anna laajempaa kuvaa terrorismin syihin vaan jää varautuneessa hengessä rakennetuksi faktaluetteloksi. Toisaalta tämän tapaisen teoksen luonteeseen ei välttämättä tarvitse hakea kiihkeästi vastauksia vaan tarkoituksena on tehdä kylmän johdonmukainen tilannekuvaus saatavilla olevan tiedon pohjalta. Eipä silti, tekijät muistavat kyllä mainita senkin seikan, että toisen terroristi on toisen vapaustaistelija.

263-sivuisessa kirjassa annetaan mahdollisuuksien mukaan näppärä kuvaus muun muassa IRA:n, ETA:n, PLO:n, Punaisen Prikaatin ja RAF:n menneisyyteen ja nykypäivään. Samalla huomaa, että aiemmin terroristi ei ole ollutkaan kirosana. Ajan myötä muuttuneet tarkoituksiperät ja toimintatavat ovat muuttaneet maailmaa. Erityisen mielenkiintoinen ja havahduttava on kuvaus Israelin koko valtion syntymisestä terrorismin tradition pohjalle. Sen aloittivat juutalaiset, ja nyt arabit ovat olleet pitkään samoilla jalanjäljillä.

Elokuva tapahtuu tuttuun tapaan Kaurismäen omassa, eri vuosikymmeniä yhdistelevässä

Helsingissä. Taiten asetelluissa, usein film noir -tyylisissä kuviissa Ruoholahden teknoalue ja muut modernit kaupunkinäkyvät kohtaavat ajoneuvoja myöten 50-luvun rekvisiitan sekä rock-henkiset hahmot ja kapakat. Tango ja rock soivat, ja vuorosanat ovat vähäisiä mutta painavia – etenkin Koistisen kulloisetkin motiivit jättävät herkullista tulkinnanvaraa.

Kaurismäkeläinen huumori on läsnä, mutta erittäin hienovaraisesti ja säästeliäästi.

Laitakaupungin valot saattaa olla luotaan-työntävä ensikohtaaminen Kaurismäen kanssa. Elokuva on aikaisempia pessimistisempi, kovempi ja värittömämpi, mutta hillittömän hyvä. Kaurismäki luonnehtii itseään ”hellämieliseksi vanhukseksi”, ja hän on maininnut hiljaiseksi tavoitteekseen, että katsoja lähtee elokuvateatterista aina hieman onnellisempana.

Laitakaupungin valojen synkkyys, joka kumpuaa nimenomaan sen poikkeuksellisuudesta toivottomuudesta, kuuluu kuitenkin myös tämän haastatteluja karttelevan mielipiteiden Tonavan tuoreemmissa lausahuksissa:

”Jos 1970-luvun lopulla kaikki voimat olisi laitettu kehityksen kurssin kääntämiseen, olisi voinut olla edes pientä toivoa, mutta nyt sitä ei ole enää aikoihin ollut.” (Voima 10/2005.)

Normaalien pommien paukuttelun ohella Herrala ja Puistola paneutuvat myös verkko-terrorismiin. Itse pääperkeleen, Osama bin Ladenin, sanotaan kantelevan mukanaan vain kahta kapistusta. Ne ovat AK-47 ja kannettava tietokone. Ja saattaahan aina olla, että tietoturvallisuuden laiminlyönti voi ääritapauksessa johtaa jopa hengen eikä pelkkien rahojen menettämiseen. Ehkei Al Qaidan nimi turhaan tarkoita tietokantaa.

Muuten Osaman seikkailuihin ei paljoa huomiota kiinnitetä, koska kirjan painopiste on eurooppalainen (kuten teoksen nimestäkin voi ehkä havaita). Tavallinen kaduntallaa ja huomaa Suomessakin terrorismin vaikutuksen yhteiskunnan toimintaan konkreettisesti lentokentällä. Mistäköhän tuo sitten johtuisi?

Juha-Antero Puistola ja Janne Herrala: *Terrorismi Euroopassa*. Tammi, 263 sivua.

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

Opintopsykologi päivystää 12.4. alkaen

Opintopsykologi Timo Tapola päivystää 12.4. alkaen Maarintalolla huoneessa nro 205 keskiviikkoisin klo 12 - 14. Normaalisti opintopsykologi palvelee TKK:n opiskelijoita Innovaatiokeskuksessa, Innopoli 2:ssa (Tekniikantie 14, 3 krs, huone C 311). Opintopsykologi ohjaa ja tukee opiskelijoita oppimiseen, motivaatioon, tavoitteiden asetteluun sekä jaksamiseen liittyvissä ongelmissa. Opintopsykologin ohjaukseen voi varata ajan puhelimitse numerosta 451 4546 (varmimmin opintopsykologin tavoittaa puhelinajalla tiistaisin klo 12 - 13) tai sähköpostilla osoitteesta opintopsykologi@tkk.fi. Sähköpostitse aikaa varatessasi liitä sähköpostiin oma puhelinnumerosi ensimmäistä käyntikertaa edeltävää kartoituskeskustelua varten. Opintopsykologin palvelut ovat TKK:n opiskelijoille ilmaisia.

Joukkoliikennetapahtuma torstaina 20.4.

Joukkoliikennetapahtuma järjestetään torstaina 20.4. klo 10.00 alkaen päärakennuksen E-salissa. Ohjelmassa esittelyluentoja ja keskustelua. 10.00 esittelyluennot Espoon joukkoliikennetarkkaisu: professori Timo Ernvall, Teknillinen korkeakoulu ja projektipäällikkö Matti Kokkinen, Espoon kaupunki 10.45 - 11.15 kahvitauko 11.15 - 12.00 joukkoliikennekeskustelua Tervetuloa!

Tuleeko Oodi-otteesi perille? Ilmoittaudutko kesällä sähköisesti?

Koska olet viimeksi tilannut Oodi-otteen? Jos ote ei tule perille, johtuu se todennäköisesti siitä, että osoitteesi TKK:n rekisterissä on väärä. Päivitä tietosi lähettämällä sähköpostia osoitteeseen osoitteenmuutos@tkk.fi. Oodi-otteen voit tilata osoitteesta: www.tkk.fi/Opinnot/Oodi/.

Tarkista, että tietosi ovat oikein, jotta saat keväällä ohjeet sähköiseen lukuvuosi-ilmoittautumiseen. Tänä vuonna vaaditaan, että jäsenmaksu näkyy tilillä ennen kuin lukuvuositarraa tai korttia annetaan. Varaa siis maksustasi vähintään kaksi pankkipäivää maksujen kirjautumiseen ennen kuin tulet hakemaan tarraa.

Tulevatko tenttitulokset ajallaan?

Viimeisestä tenttijaksosta on kulunut noin kuukausi ja vähitellen tuolloin suoritettujen tenttien tulokset pitäisi olla saatavilla. TKK:n tutkintosäännön mukaan tuloksien saapumisessa ei saa kestää yli kuukautta. Jos suorittamasi kurssin tulokset eivät ole saapuneet ajallaan, voit ilmoittaa asiasta nimettömästi TKY:n sivuilla. Sinun kannattaa ottaa tietenkin yhteyttä myös kurssin vastaavaan opettajaan, koska usein tulosten myöhästymiseen on joku syy. Muista tarkistaa myös kurssin ilmoitustaulu. Tenttimyöhästymisten ilmoittamislomake: www.tky.fi/opintopalvelut.

PTK ja Kultainen ansiomerkki 2006

Ehdotukset TKY:n kultaisen ansiomerkin saajiksi ja Pyöreän Tornin Killan (PTK) jäseniksi 2006 tulee jättää 21.4. mennessä. Lisätietoja TKY:n nettisivuilta: www.tky.fi/ajankohtaista.

Headhunting yleistyy

HEADHUNTERIN SOITTO TULEE MONESTI TÄYDELLISENÄ YLLÄTYKSENÄ.

Remburssin järjestämän teemaillan asiantuntijapuhujaksi kutsuttu Intersearch-suorahakukonsulttiyrityksen konsultti Juhani Konu uskoo, että suorahaku tulee yleistymään lähivuosien aikana.

– Viimeiset vuodet ovat olleet parinkymmenen prosentin kasvua. Alalle on tulossa hyvät vuodet suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle, Konu kertoo.

Rekrytointipalvelut eivät ole ilmaisia yritykselle, mutta usein ollaan tilanteessa, jossa yritys on jo itse muutaman kerran koettanut etsiä sopivaa tekijää sellaista löytämättä. Tässä vaiheessa usein astuu kuvaan headhunter. He etsivät useista eri tietokannoista sopivia kandidaatteja. On tietenkin eduksi, jos osaa olla sopivasti tarjolla, kun tulee tarvetta.

Juhani Konun mukaan uran rakentamiseen ei aina löydy yhtä ja oikeaa vastausta, mutta suorahakua hyödyntäessä on tärkeää, että tulee huomatuksi ja pääsee mukaan hakuprosessiin. Hyvä tapa pitää itsensä näkyvillä on lähettää esimerkiksi parin vuoden välein CV ja hakemus suorahakua harjoittaviin yrityksiin. Vaikka juuri nyt ei aktiivisesti työtä etsisikään, koska ei tiedä, mikä elämäntilanne on puolen vuoden päästä. Konun mukaan hakemus kannattaa lähettää viimeistään, kun on ollut pari vuotta työelämässä.

Konun mukaan toinen hyvä tapa saada nimensä rekrytoijien tietoisuuteen, on julkaista diplomityönsä jossain alan lehdessä. Silti headhunterin ensimmäinen soitto tulee usein täysin yllätyksenä. Ihmetellään, mikä juttu tämä oikein on.

Diplomityöntekijällä on hyvä tilaisuus rakentaa uraa haluamaansa suuntaan. Kannattaa esimerkiksi miettiä, mikä yritys voisi tarvita sinun työpanostasi, ja ehdottaa heille rohkeasti

aiheita. Remburssin teemaillalla Juhani Konu ihmetteli, miksi diplomityön valintaan käyteen liian vähän aikaa, vaikka sen pitäisi olla todella tärkeä linkki työelämään.

– Nykyään diplomityöhön käytetystä kokonaisajasta aiheen valintaan käytettävä aika on prosentin luokkaa, vaikka sitä voisi miettiä paljon enemmänkin. Diplomityöntekijällä on kuitenkin viimeisimmät tiedot omasta alastaan, Juhani Konu sanoo.

Yllättävää kyllä työelämässä ei Konun mukaan läheskään aina arvosteta tohtorin tutkintoa. Suuret ja kansainväliset organisaatiot arvostavat, mutta monet pienemmät yritykset eivät. Tohtorin tutkinto antaa osaamista kaapele alalle huolimatta siitä, että he ovat opiskelleet myös perusopintoja lisää. Juhan Konun mukaan asiakkaat yleensä pitävät tuplatutkintoa parempana moneen tilanteeseen, kuin tohtorin tutkintoa. Toisaalta yksikin tutkinto riittää täysin, koska työelämässä saadut näytöt ratkaisevat kuitenkin viime kädessä.

Remburssi on kansainvälisen liiketoiminnan yhdistys, ja sen toiminta on kaikille avointa. www.remburssi.org.

Juhani Konulle voi lähettää rekrytointia koskevia lisäkysymyksiä: juhani.konu@intersearch.fi

Koskinen kokoomukseen

KOKOOMUKSEN OPISKELIJALIITTO TUHATKUNTA TIEDOTTI 6.4., ETTÄ TKY:N JA TEEKKAREIDEN EHDOKKAANA SUOMEN YLIOPPILASKUNTIENTIEN LIITON HALLITUKSEEN VALITTU HANNA KOSKINEN ON LIITTYNYT KOKOOMUKSEN OPISKELIJALIITTO TUHATKUNNAN JÄSENEKSI.

Aikaisemmin TKY:n korkeakoulupoliittisena sihteerinä toiminut Koskinen vastaa SYL:n hallituksessa koulutus- ja työmarkkinapoliittisista asioista.

Erään näkemyksen mukaan saattaa olla hienoa outoa, ja ehkä jopa hieman paheksuttavaa, että sitoutumattomana ehdokkaana SYL:n hallitukseen valittu Hanna Koskinen päätti kesken mandaattikautensa siirtyä tunnustamaan julkisesti poliittista väriä. Tämän voi esimerkiksi katsoa vaikuttavan SYL:n sisäisiin voimasuhteisiin, ja ”puolueen vaihdon” jälkeen Hanna Koskisen saatetaan olettaa ajavan SYL:n hallituksessa enemmän kokoomuksen kuin teekkareiden etuja (erään näkemyksen mukaan näillä päämäärillä ei tosin ole mitään eroa). Hanna Koskinen vakuuttaa kuitenkin olevan jatkossakin teekkareiden puolella.

– Edustan edelleen teekkareita SYL:n hallituksessa kuten tähänkin asti. Samalla edustan edelleen niitä samoja arvoja ja aatteita, joita minulla oli minua valittaessa. Toki täytyy muistaa, että samalla kun ajan teekkareiden tavoitteita, edistän myös kaikkien muiden opiskelijoiden asioita. Teekkareiden etu on yleensä samalla myös muiden opiskelijoiden etu, Hanna Koskinen sanoo.

Koskinen myöntää, että kaikki teekkarit eivät kannata kokoomusta, mutta lisää samalla,

että päätöksenteko muuttuisi mahdollommaksi jos yrittäisi aina olla kaikkien teekkareiden kanssa samaa mieltä kaikista asioista. Koskisen mukaan kokoomus edustaa hyvin hänen arvo-omaailmaansa.

– Alkuvuosi SYL:n toiminnassa on tarjonnut minulle aitiopaikan opiskelijoiden edunvalvonnassa. Olisi ikävää jättää nyt hankittua kokemusta hyödyntämättä jatkossa. Puolueen jäsenyys tarjoaa minulle uuden mahdollisuuden viedä teekkareille tärkeitä asioita eteenpäin, Hanna Koskinen sanoo.

Ennen puolueeseen liittymistä Hanna Koskinen keskusteli ratkaisusta TKY:n hallituksen puheenjohtajan Aleksi Päiväläisen (kok) kanssa. Aleksi Päiväläisen mukaan on hienoa että teekkarit ovat yhteiskunnallisesti aktiivisia, sillä nuoria opiskelijoita tarvitaan lisää politiikkaan. Päiväläinen katsoo, että puolueeseen liittymisen ja puolueen valinta on kuitenkin jokaisen henkilökohtainen asia, eikä TKY ota asiaan muuten kantaa.

Hanna Koskisen lisäksi myös Suomen Ylioppilaskuntien Liiton hallituksen puheenjohtaja Ilkka Wennberg on kokoomuslainen.

Hanna Koskinen (oik.) valittiin SYL:n hallituksen teekkareiden ehdokkaana.

Killat ja yhdistykset! Toimittakaa tiedot ajan-kohtaisista tapahtumistanne viimeistään 7 päivää ennen lehden ilmestymistä osoitteeseen: toimitus@polyteekkari.fi. Otsikosta on hyvä ilmetä, että materiaali on tarkoitettu tälle palstalle. Tapahtumia voi esitellä lyhyesti, liittää mukaan myös yhteystiedot.

KILLAT

Athene
24.04. Wappusitsit
Smökki(?) + jatkot Gorsulla
Wapun juhlinta käynnistyy viimeistään tällöin mitä railakkaimmissa merkeissä, tilaksi saattaa vielä materialisoitua jotain aivan mystistä perinteisen Smökkivaihtoehdon sijaan.

IK
26.4. 110m aidat Urheilukentällä klo 12. Todellinen urheilujuhla, jossa 10 metrin välein juodaan pullo olutta. Mukaan 10 olutpulloa, henkilökohtainen avustaja ja runsaasti urheilumieltä.

Maanmittarikilta
20.4.VK-kyökkä, Gorsu
21.4. Laulukoesitsit
25.4. klo 10.00 Killan kevätkokous

SIK
12.4. Lauluilta @ Rantsu. Paras mahdollisuus suorittaa laulukoe, joka on pakollinen mikäli aikoo lakin ansaita. Mukaan voi tulla myös muuten vaan lauleskelemaan teekkarilauluja.
19.4. Ratikka-ajelu + jatkot.
Perinteinen fuksiWapun aloitus Itäisen satamakaupungin maisemissa.

22.4. Wanhojen wappusitsit @ Smökki.
"Ennen oli kaikki paremmin ja nyt on taas!" On aika vanhojen nousta piiloistaan ja näyttää, miten Wappua oikein juhlietaan! Tapahtuma on tarkoitettu 2-n vuosikursseille. Ilmoittautuminen alkaa 10.4.
28.4. Fuksien Wappusitsit @ Smökki.
Fuksien Wappusitsit jyrähtävät taas kera ihanien ja kauniiden/komeiden keemikoiden. Kaikkien lakkia Wapun aattona halajavien fuksien oltava paikalla!

Vuorimieskilta
Ke 12.4. Laulusitsit Smökissä klo: 19, jatkot OK20 pienellä puolella.
Tule laulamaan Taskumattia läpi ja nauttimaan raadin tarjoilemista antimista!
To 20.4.VK+MK Kyökkä Alvarilla klo:16, jatkot Gorsussa.
Kyökkäkisausta Mittareiden kanssa.

YHDISTYKSET JA MUUT

Juoksijateekkarit
Wappuaaton puolimara
"Wanhan puhiksen puolikas".
Rentohenkinen puolimaratonin mittainen yhteislenkki. Lähtö Otarannasta wappuaattona 30.4. klo 10:30. Tervetuloa.
Opiskelijoiden maastojuoksu-SM.
Syksyn SM-kilpailujen kisakutsu on julkaistu. JuoTe mukana järjestelyissä.
Lisätietoja <http://juote.tky.fi/> tai <http://www.oll.fi/>

MC Mökä
pe 21.4.2006 klo 19 saunailta, gorsu
Huhtikuun saunalle ovat tervetulleita mökämusiikin ystävät ikään ja näköön

ISMO JA RAUHA

katsomatta. Omat eväät ja levyt + saunapyhye mukaan.
la 13.5.2006 baarikierros, kallio
Kaljanjuontia porukalla Kallion baareissa.
Ei säävarausta.
la 20.5. – su 21.5.2006 mc mökä destroys tallinn part IV, helsinki-tallinna
Carnival, Heavy Metal Perse ja Taak heittävät yhteiskeikan Tallinnassa
Rockstar's -klubilla, ja Mökä järkkää sinne reissun.
pe 26.5.2006 klo 19 saunailta, gorsu
Kevään viimeinen tilaisuus sauna

mökäporukassa.
la 27.5. kevätkuuhla, myrskylä
Kevätkuuhla-niminen bänditapahtuma
Myrskylässä tarjoaa mökäläisille alennusta lipusta. Bändeinä Stam I na, Before The Dawn, Misery Inc., Kill The Romance & Rajavyöhyke.

Polijazz
Salsakurssi 22.5.-12.6. neljänä

peräkkäisenä maanantaina. Opettajina Mar Cabeza ja Tero Vuorenmäe. Tunnit JMT 3A:n monitoimitilassa.
Kurssit:
Soolosalsa alkeet 16.30-17.30.
Parisalsa alkeet 17.30-18.30.
Soolosalsa jatko 18.30-19.30.
Parisalsa jatko 19.30-20.30.
Lisätietoa Polijazzin nettisivuilta <http://polijazz.tky.fi/>

AIVOUTUKSIA

TUUKKA-NALLE

JOKU TOIVOO ETTÄ OLISIT HILJAA

Nuorten osallisuus on Suomessa ristiriitainen asia. Toisaalta sanotaan, että nuorten tulisi osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnassa, mutta todellisia keinoja ja mahdollisuuksia tähän ei kuitenkaan aidosti haluta tarjota. Keskustanuorten mielestä kaikkien nuorten tulee voida vaikuttaa omaan elinympäristöönsä ja koko yhteiskuntaan.

Keskustanuoret

	ALVARI	DIPOLI/LAFKA	SERVIN MÖKKI	TUAS	TÄFFÄ
KE 12.4.	Keskiviikko Värikäs lohi-seitipata (l,g) Lammaspyörökät (l) perunasose, kurkkukermav Sinihomejuusto-kasvispizzaa (l) Mämmiä	Karjalanpaistia (l,g) Kasviskevätkäryleitä, makeaa chilikastiketta Lohikeittoa (vl,g) Välimeren kasvisalaattia Al'a carte:Kalkunapihvejä, roseippurikastiketta	+ Maustainen lammaswokki (l, g) Broilerpuikot mangodipin kera (vl) Kookosvihannekset (k, vl, g, ve) + Kinkku-ananaspizza + Kasvispizza (soija, herkkusieni, sipuli)	Kaalikäryleet l,m,g kermakastike vl perunat Auringonkukka-kasviswokkia riisi vr,l,m,g,v Lihakeittoa g,vr,l,m Tonnikalatortillat vl Nizzalaista kasvisalaattia l,m,g A la carte: Punašipulitäyteinen lammaspihvi, vs.perunat vl minttuhyytelöä	A la carte grillipihvi Jauhelihakastike ja spagetti Sienikastike ja spagetti Kukkakaalikeitto
TO 13.4.	Tulinen jauhelihakastike (l) riisiä Unibroileria (l,g), kurkkumakastiketta (vl),riisiä Juurespihvit (l,m), kermaviili-ananaskastiketta Pasha	Pastakastiketta pollo tomatillo (l) Ruusukaali-parsakaaligratiinia (vl) Hernekeittoa (l,g) ja pannukakkua (vl) Fetasalaattia	+ Juustohampurilainen, lohkoperunat + Kasvis-juustohampurilainen, lohkoperunat Pääsiäisajan kalkkunapata (vl, pyydä g) Paneroitua kalaa dipin kera (vl) SULJEMME POIKKEUKSELLISESTI JO KLO 14!	Suljemme klo: 15.00 Lounas päättyy 14.00 Lammaspyörökät, tomaatti-yrttikastike,vs. perunat vl Savukinkkurisottoa vl,g Bataatti-chilisekeittoa v,l,m,g,vr Uniperuna l,m,g,v katkaraputäyte vl,g Broileri-nuudelasalaattia l,m A la carte: Grillattua lohta l,m,g kermaviilikastike vl,g tilliperunat l,m,g,v	TF on sulki
PE 14.4.	Ravintolat sulki Pitkänaperjantaina. Ravintolat sulki Pitkänaperjantaina. Ravintolat sulki Pitkänaperjantaina. Ravintolat sulki Pitkänaperjantaina. Ravintolat sulki Pitkänaperjantaina.				
MA 17.4.	Ravintolat sulki 2. pääsiäispäivänä. Ravintolat sulki 2. pääsiäispäivänä. Ravintolat sulki 2. pääsiäispäivänä. Ravintolat sulki 2. pääsiäispäivänä. Ravintolat sulki 2. pääsiäispäivänä. Hyvää pääsiäistä! Hyvää pääsiäistä!				
TI 18.4.	Rukiiset silakat, perunasosetta (vl) Chili con carne (jauhelihasta) (l,g) Ratatouillea, riisiä (l,g) Raparperiäisseliä (vl)	Grillattua broileria, sipuli-paprikahöystä (l,g) Vehnä-kasvisrisottoa (l,veg) Hapankaali-bratwurstekeittoa (l) Tonnikalasalaattia	+ Porsaanleike tulisen salsan kera (l) Kanaviilokkia (vl) Seilorin turskaa dipin kera Porkkanapihvit dipin tai salsan kera (k, vl, pyydä ve)	Broileripata gremolata, kurkumariisi l,m,g Kuhapyörökäitä l,m tilli-kermaviilikastike vl,g peruna/riisi Kermaista bataattisekeittoa vr,vl,g leipäkrutonki Mozzarella-pinaattipizzaa vl Italian kinkku-pastasalaattia vl A la carte: Wieninleike l,m sitruunamajoneesi vl,g maalais-lohkoperunat l,m,g,v	A la carte floridanleike Kanarisotto Kasviskäryleet Katkarapukeitto
KE 19.4.	Lihakeittoa (l,g), leipää Kinkku-ananaspizzaa (l) Parsakaali-tomaattipastaa (vl,vr) Vatkattua puolukkapuuroa (vl)	Täytettyjä jauhelihakäryleitä, tummaa punaviinikastiketta (vl) Parsakaalipihvejä juustotäytteellä, ruohosipulikastiketta (vl) Juusto-vianneskeittoa (vl) Salaattia pariloidusta lohesta Alä carte: Pestobroileria, paprikasalsaa (vl)	+ Rapea broilerleike hedelmäratatouillen kera (l) Tulinen kebabpaella (l, g) Soijapyörökät tomaatti-basilikakastikkeessa (k, l, g, ve) + Kinkku-herkkusienipizza + Kasvipizza (3 juuston pizza: aura, cheddar, feta)	Luumu-porsaspataa vl riisi Sitruunakorutettua seitiä l,m,g pinaatti-perunasosetta g vl Tuorejuusto-yrttikeittoa vr,vl,g Broileritortillat vl Katkarapusalaattia l,m,g A la carte: Riistakäristystä l,m,g musia g	A la carte grillipihvi Jauhelihakastike ja spagetti Aura-paprikakastike ja spagetti Juustokasviskeitto
TO 20.4.	Broileripyörökäitä curry-kermakastiketta (vl) Porsasta ja kasviksia kiinalaisittain (l,g) Kasvisbolognesea (l,g), pastaa (l) Suklaamoussea (g)	Tomaatti-parmesankalaa, yrttikastiketta (vl) Pähkinäisiä yrttikasviksia (vl) Hernekeittoa ja pannukakkua Currykanasalaattia Dipolissa lisäksi: Makkarasroganoffia	+ Juusto-pekoniampurilainen lohkoperunoiden kera (pyydä l) Kukkakaali-kasvispataa smetanalla höystettynä (k, vl, pyydä ve) Broilerin koipi reisi sipuli-tomaattihöyryn kera (l, g)	Lindströminpihvi vl paistettua sipulia, perunaa l,m,g,v Kasvisrisottoa riso verde vr,l,m,g,v limemajoneesi vl,g riisi Kasvis-kookoskeittoa l,m,g,v Naudanliha-sinihomejuustopizzaa vl Lohisalaattia l,m,g A la carte: Broilerin rintaleike sitruuskastikkeessa, couscous-lisäkeitä	A la carte metsästäjänleike Unilohia ja sitruunakastike vl Pytipannu Kasvislasagne Tomaattikeitto
PE 21.4.	Kermaista kirjolohipataa (vl), pastaa Valkosipuli-naudanlihastiketta (vl), perun. Kasviskroketit (l,g), viherpippuri-kermaviiliä Hunajaomenoita	Lihapyörökäitä, sinappi-kermakastiketta (vl) Papu-ratatouille (l,g,veg) Hirvi-perunakeittoa (l,g) Katkarapu-pastasalaattia Alä carte: Paistettuja muikkuja, tillikastiketta (vl)	SPECIAL 1 lounaassa: Pippuripihvi kermaisen roseippurikastikkeen kera (vl) Jauhelihakastiketta (l, v) spagetin ja juustoraasteen kera Aura-kasviskastiketta (k, vl, pyydä ve) spagetin ja juustoraasteen kera + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (cheddar, herkkusieni, paprika)	Palermón kinkkukastiketta vr,vl pastaa Rukiiset silakat vl musia g,vl Kalakeittoa(seiti) vr,g,l,m Uniperuna l,m,g,v sini-majoneesitäyte vl,g Kreikkalaista salaattia vl,g A la carte: Paistettua siikaa, ruohosipulikastike, lohkoperunat	Chickenkiov - juustokastike Täytetyt crepit. Makkarakeitto
MA 24.4.	Naudanlihastroganoffia (vl), keit perunoita Korutettua seitiä, (vr) keit. perunoita Kasvistortillat, riisiä Mustaherukkarahkaa (vl)	Pepperoni-chilipastakastiketta (vl) Soija-papugulashia (l,g,veg) Metsäsienikeittoa (vl) Tonnikala-nuudelasalaattia	Kaikkiin annoksiin kuuluu perunasose (pyydä l) Nakki-pekonicastiketta (l) Kasvispihvit dipin kera (k, vl, pyydä ve) Silakkapihvit tartar dipin kera (vl) + Kana-ananaspizza + Kasvispizza (cheddar, ananas, herkkusieni)	Metsästäjän jauhelihapihvi, perunat vl Puna-juuri-kasviskastiketta vr,vl,g riisi Juuressokeittoa vr,vl,g Meetwursti-tomaattipizzaa vl Nizzalaista tonnikalasalaattia l,m,g A la carte: Naudan lehtipihvi l,m,g paahdetut perunat l,m,g,v	A la carte kanakori Pippuriporsas Kasviskissaus Pinaattikeitto ja ½ muna
TI 25.4.	RAVINTOLA SULJETAAN KLO 13.45 VIRKAANASTUJAISTILAISYYDEN VUOKSI Unibroileria (l,g), riisiä Keltaista kinkkukastiketta (vl,vr) pastaa Hedelmäistä kasvisrisottoa (vr,l,g) Tuoremarjakiisseliä (vl)	Sitruunakalaa, ruohosipulikastiketta (vl) Porkkanapihvikaita, ruohosipulikastiketta (vl) Nakkikeittoa (l,g) Pepperoni-pastasalaattia Dipolissa lisäksi: Karjalanpaistia	+ Porsaanleike aura-pippurikastikkeen kera (vl) 3 lajin kasvislautanen: röstiperuna, lämminkasvis, porkkanamaissikroketit Jauheliha-auralasagnette (vl) Paneroitua kalaa dipin kera (vl)	Unibroileria l,m,g riisi Pippuriporsasta vl perunat Metsäsienikeittoa l,m,g Kasviswrap vl Leipäjuustosalaattia g,vl A la carte: Mantelilohta vl sitruuna-tilliperunat l,m,g,v	A la carte kalifornianleike Broileria ja tomatti-oliivikastike Kasvispata Juuressokeitto

VIIKONLOPUN SÄPINÄT:

DIPOLI la 22.4.
klo 11.30-15.00

Nuudeli-broileria vok (l)
Kasvislasagnea

SMÖKKI la 22.4.

Broilernuggetit valkosipuli-currydipin kera (vl)
Lihapyörökät
pippurikastikkeen kera (vl)
Messikallen lime.
korianterikalaa dipin kera
Kasviskroketit dipin kera (k, vl, g, pyydä l, ve)
+ Salami-ananaspizza
+ Kasvispizza (aura, paprika, oliivi)

SMÖKKI su 23.4.

Salami-herkkusienikastiketta (l)
pastan kera
Kasvis-nuudeliwokkia (k, l, pyydä ve)
+ Kebab-nachos lautanen (l)
+ Jauheliha-aurapizza
+ Kasvispizza (feta, paprika, herkkusieni)

